

บรรณานุกรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาไทย

- บุญถึง แนนหนา. โทรทัศน์ภาคทัศนศึกษาและปฏิบัติ. พระนคร : โอเคียนส์โตร์, ๒๕๑๓.
- ประคอง วรรณสุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕.
- ประยูร ศรีประสาน. "สภาพการฝึกหัดครูในประเทศไทย", วารสารครุศาสตร์.
(เมษายน - กรกฎาคม) ๒๕๑๖.
- พนัส หันนาคินทร์. ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของสถาบันผลิตครู. ๒๕๑๑.
(เอกสารอค์สำเนา).
- ไพศาล อันประเสริฐ. การศึกษายุติธรรมของนิสิตปริญญาตรีสาขาประถมศึกษา
ที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียนและสร้างแบบจำลองของปัญหา
เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษาในการคิดแก้ปัญหา ก่อนออกฝึกสอน
ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๗.
- มงคลวรรณ ทองสุขโขทัย. การสำรวจบทบาทของสมาคมครูผู้ปกครองและครูในจังหวัด
พระนคร. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๐๕.
- รุจ วังยี. "ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและประชาชน", ประชาศึกษา.
(กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕). หน้า ๔ - ๘.
- ละเมียด ลิมอักษร. "ผู้ปกครองกับผลสำเร็จในการเรียนของเด็ก", ประชาศึกษา.
(มกราคม ๒๕๑๔). หน้า ๑๑ - ๒๔.
- วิจิตร ศรีสะอาด. "หลักสูตรฝึกหัดครูที่ใช้ในปัจจุบัน", วิทยาสาร. ๒๑ (พฤศจิกายน
๒๕๑๓). หน้า ๕๗ - ๕๘.

สลวย ประดิษฐาน. ความร่วมมือระหว่างครูกับผู้นักครองในด้านการแนะแนวการศึกษา
แก่เด็กชั้นประถม. ปรินญาณิพนธ์ครูภาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.
๒๕๕๕.

สิริมา เล็บครุฑ. การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ป.ก.ศ.สูง ที่ออกฝึกสอนต่อ
การแก้ปัญหาในชั้นเรียนและสร้างแบบจำลองของปัญหา
เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษาในการคิดแก้ปัญหาออกนอกฝึกสอน. ปรินญาณิพนธ์การ
ศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับบัณฑิต. ๒๕๖๗.

สำเร้ง บุญเรืองรัตน์. "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน", ศูนย์ศึกษา.
๒ (ตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๕). หน้า ๑๑๒ - ๑๑๖.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับครู", ประชาศึกษา.
(มีนาคม ๒๕๖๕). หน้า ๕ - ๑๕.

..... "สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเด็ก", ประชาศึกษา.
๒๕ : ๘ (มีนาคม ๒๕๖๗). หน้า ๔ - ๘.

สอิ่ง วิจิตสงคราม. "การแสดงผลการแก้ปัญหา", คู่มือนิเทศกรรมการศึกษา, กรมสามัญ-
ศึกษา, ๒๕๖๖. หน้า ๑๑๒ - ๑๑๘.

ภาษาอังกฤษ

Adams, Raymond S. and Bruce J. Biddle. Realistics of Teaching :
Explorations with Video Tape. New York : Holt, Rinehart
and Winston, Inc., 1970.

Cherry, Kendrick. "A Behavior Management Simulation Model for
Preservice Teaching Training," Dissertation Abstracts.
32 (March 1972). p. 5087-A.

Chutha Buribhukdhi. A Study of Parent Teacher Relationship in Secondary Schools for Girls in Lahore. Master Thesis of Education, University of the Punjab. 1964.

Cleark C. Abt. Twentieth Century Teaching Techniques. Reprinted from the Faculty. August, 1966.

Columbia University, Teacher College. The Parent Teacher Partnership. New York : Bureau of Publications. 1959.

Gravey, Dale M. A Preliminary Evaluation of Simulation : A Paper Presented at 46th Annual Meeting of the Nation Council for the Social Studies. Cleveland, Ohio, 23 - 26 November, 1966.

Jordan, William C., "How to Put Parent to Work in a Classroom," Nations Schools. (Feb. 1968), pp. 76 -77.

Kersh, Best Y. "The Classroom Simulation," Journal of Teacher Education. March, 1963.

Manbeck, Maurice W. "A Study of Critical Incidents in Effective Secondary School Teaching as Conceived by Pupils and Faculty," Research Bulletin. 1: (1957), p. 13 - 15.

Philips, Lakin E. and Daniel N. Weiner. "Improving Home School Relationship," Discipline Achievement and Mental Health. 2nd ed. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1972. p. 141 - 163.

Rabendra, Menon. Parents and Teacher Association. New Delhi : Ministry of Education, Government of India. 1959.

- Salvator, J. Papalardo. "An Investigation of the Efficacy of In-Basket and Role-playing : Variation of Simulation Technique for Use in Counselor Education," Dissertation Abstract. 33 (December, 1972). p. 2721-A.
- Settle, Webb Geradine. "A Conflict Situations and Solution Instrument for Parents and Elementary Principles," Dissertation Abstract. 29 : 4 (1968). p. 1089-A.
- Steig, L.R. and E.K. Frederick. "When Parents and Schools Cooperate," School Personnel and In-Service Training Practice. New York : Parker Publishing Company, Inc., 1969.
- Stout, Irving W. and Grace Langdon. Parent Teacher Relationships. Washington, D.C., Department of Classroom Teachers, American Educational Research Association of the National Educational Association, 1958.
- Tansey, P.J. and Derick Unwin. Simulation and Gaming in Education. London : Methuen Educational Ltd., 1969.
- Twelker, Paul L. "Designing Simulation Systems," Educational Technology. (October, 1969). p. 64 - 70.
- Tucker, David Greer. "The Effect of A Simulation Treatment on Attitudes and Behavior of Student Teacher and Their Inner City Classroom Pupils," Dissertation Abstracts. 31 : 1667-A, October, 1970.
- Work, Henry H. and Justin D. Call. A Guide to Preventive Child Psychiatry the Art of Parenthood. New York : McGraw-Hill, 1965.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด ก.

สถานการณ์จำลองปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (Simulation in Teaching Problems : Relation with Parents)

ประกอบควย

๑. ปัญหาการแจ้งผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาร้ายแรง

สร้างเป็นสไลด์ประกอบคำบรรยาย

ก. บรรยายเรื่อง พร้อมบทสไลด์ (Scripts)

ข. หัวข้ออภิปราย

ค. แบบฝึกหัดแก้ปัญหา พร้อมเฉลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการแจ้ญปกครองเกี่ยวกับนักเรียนมีปัญหาร้ายแรง

ก. บรรยายเรื่อง

วันหนึ่ง หลังจากที่ครูวัฒนาอธิบายวิธีทำเลขคณิต บทที่ห้า จบลงแล้วยังมีเวลาเหลือ จึงให้นักเรียนในชั้นทำแบบฝึกหัด ปรากฏว่า ค.ญ. สายสมร ได้เข้ามาบอกกับครูวัฒนาว่า ปากกาของตนหาย ไม่มีปากกาจะเขียน ครูวัฒนาได้ซักถามนักเรียนว่าใครเอาปากกาของ ค.ญ. สายสมรไป แต่ไม่มีนักเรียนคนใดยอมรับ ครูวัฒนาจึงต้องส่งคนกระเป่าของนักเรียนทุกคนในชั้น จากการค้นครั้งนี้พบว่า ปากกาของ ค.ญ. สายสมรอยู่ในกระเป่าของ ค.ญ. คัดนางต ซึ่งยังความแปลกใจให้กับครูและเพื่อนร่วมชั้นหลายคน ทั้งนี้เพราะว่า ค.ญ. คัดนางตเป็นเด็กที่มีฐานะทางครอบครัวดีมาก เรียกได้ว่าดีกว่าทุกคนในชั้นก็ว่าได้ ครูวัฒนาได้เรียกตัว ค.ญ. คัดนางตไปซักถามก็ไม่ได้ความจริง เพราะ ค.ญ. คัดนางตเอาแต่ปฏิเสธและกล่าวหาว่าตนถูกแกล้ง จนครูวัฒนาเกิดโมโหจึงตัดสินใจรายงานเรื่องที่เกิดขึ้นให้บิดาของ ค.ญ. คัดนางตทราบทันที

บิดา ค.ญ. คัดนางต รู้สึกอับอายและโกรธบุตรสาวของตนเป็นอย่างยิ่ง ถึงกับเขียนตีบุตรสาวอย่างรุนแรง จึงเป็นผลให้ ค.ญ. คัดนางตเกิดความเจ็บแค้น และคิดว่าถึงอย่างไรก็จะไม่ละเว้นการขโมยของ แมว่าตนจะไม่ต้องการของที่ขโมยมานั้นก็ตาม เพราะการขโมยของคนอื่น ทำให้ชีวิตที่เงิบเหงาของตน สนุกตื่นเต้น จากพฤติกรรมของ ค.ญ. คัดนางตนั่นเอง ทำให้เพื่อน ๆ ร่วมชั้นหลายคนนึกรังเกียจ และระแวงว้าวของ ๆ ตน อาจจะถูกขโมยไปบ้างก็ได้ สำหรับ ค.ญ. คัดนางตเองก็รู้สึกตัวว่าเพื่อนไม่ชอบตน จึงพยายามแยกตัว ใช้เวลาว่างในการเขียนบันทึกหรือคิดอะไรที่อะไรรองตนไปคนเดียว ไม่สนใจใคร่ใคร่พร้อมทั้งเกิดความมั่นใจกับครู ทำให้เกิดปัญหานักใจให้แก่ครูวัฒนาเป็นอย่างยิ่ง

ปกติเด็กหญิงคณางค์ เป็นเด็กหน้าตาดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีพรสวรรค์
ในกวีเขียนบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีมากคนหนึ่ง เพราะเป็นคนช่างคิด

หลังจากเหตุการณ์ปากกาหายในห้องเรียนเกิดขึ้น คณางค์ก็เจ็บช้ำ
และแสบตัว ใจเวลาสำหรับการเขียนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม
หลายเท่า ซึ่งพฤติกรรมอันนี้ของเด็กหญิงคณางค์หาใครอดทนสายตาอันห่วงใย
ของครูวัฒนาไม่

ครูวัฒนาได้เฝ้าจับตามองดูความห่วงใยอยู่เสมอ พร้อมกับสงสัยว่า
คณางค์จะคงเขียนระบายความในใจ ซึ่งไม่สามารถจะบอกเล่าใครไว้นั้น ๆ
แต่หากครูวัฒนาจะถามก็คงไม่ได้ความจริง

และแล้ววันหนึ่ง เมื่อครูวัฒนาเข้าตรวจความสะอาดของห้องหลัง
เลิกเรียน ก็พบว่าคณางค์ล้มสมุดบันทึกไว้ในโต๊ะเรียน

จากสมมุติบทิกเล่มนี้เอง ทำให้ภูวนาโคทราบถึงชีวิตที่เหงาหงอย
ขาดความอบอุ่นของคักนางค์ ซึ่งตามองดูจากภายนอกแล้วจะเห็นว่าเป็นชีวิตที่
มีความสุขสบายอย่างน่าอัศจรรย์อะไร

"หนู" เป็นชื่อที่คนใกล้ชิดสนิทสนมใช้เรียกแทนชื่อ "คักนางค์" หนูเป็น
ลูกสาวคนเดียวของพ่อที่มีฐานะดีมาก ส่วนแม่ของหนูเล็กกับพ่อตั้งแต่หนูยังเล็ก

หนูอยู่กับพ่อและคนใช้อีก ๓ คนเท่านั้นในบ้านหลังใหญ่ที่ทันสมัย มีบริเวณ
กว้างขวาง

พ่อของหนูเป็นชายหนุ่มที่หน้าตาดี ใช้จ่ายร่ำรวยอีกด้วย จึงไม่ค่อยสนใจ
การทำงานเท่าไรนัก พ่อมีเงินฝากในธนาคารซึ่งเป็นมรดกตกทอดให้เบิกใช้จ่าย
และเที่ยวเตร่ได้อย่างฟุ่มเฟือย

สำหรับตัวหนูทุกอย่างที่จะอำนวยความสะดวกให้พร้อม ของเล่น ของ
ใช้สวย และทุกอย่างที่หนูอยากได้ พ่อจะหาให้หนูทุกครั้งจนไม่มีความหมายสำหรับหนู

หนูอยากมีเรื่องตื่นเต้น ต้องการให้ชีวิตมีรสชาติอย่างคนอื่นบ้าง ดังนั้น
เมื่อคุณเอามาเยี่ยมในวันหนึ่ง หนูจึงขอติดตามคุณเอาไปซื้อของ ทั้ง ๆ ที่หนูไม่
อยากทำอะไรเลย

ขณะที่เดินดูของอยู่ในร้านของเล่นเด็ก หนูจึงคิดหาเรื่องสนุกโดยหยิบ
ของเล่นชิ้นเล็ก ๆ ใส่กระเป๋าถือของหนู โดยที่คุณเอาและคนขายของไม่พูดคุ
ยกันอยู่

วินาทีที่หนูหยิบขงใส่กระเป๋าเป็นวินาทีที่ตื่นเต้นที่สุด เตะไปคว้า
รสชาติที่แปลกใหม่ท่ามกลางชีวิตที่ราบเรียบของหนู

ความสนุกตื่นเต้นนี้เองทำให้หนูหยิบของของผู้นอนยเข้าเมื่อหนูเบื่อ
ความเหงา

แม้กระทั่งที่โรงเรียนก็เคยมีของหายหลายครั้งแล้ว จนต้องมีการจับ
ขโมยกันเป็นการใหญ่ แต่ก็ไรผล ทั้ง ๆ ที่คนหยิบของเพื่อนไปก็คือตัวหนูเอง

แต่ไม่มีใครเคยคิดว่าเป็นหนู นอกจากเพื่อนเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ดู
เหมือนจะสงสัย เพราะทุกครั้งที่ยองหาย หนูมักจะเข้าห้องก่อนคนอื่น ออก
จากห้องหลังคนอื่น หรือไมกัมีแว้ววออยู่ใกล้ที่เกิดเหตุเสมอ

แต่ใครจะกล้าปรักปรำ ในเมื่อทั้งครูและเพื่อน ๆ ก็รู้ว่าหนูมีพ่อที่
ร่ำรวยเกินหน้าเพื่อนฝูงในชั้นควยซ้ำ เขาเข็นจะมีรถติดแอร์กันโตมารับหนู
แล้วเรื่องอะไรหนูจะต้องขโมยของคนอื่น

แต่แล้วก็มีเรื่องขึ้นจนได้ เหตุเกิดจากปากกาของอนันต์เอง หนู
หยิบเอามันมาโดยพลการเพราะนึกสนุกที่จะเห็นออกค้นหาปากกาหน้ากัน

จริงดังที่หนูคาด ออกค้นหาปากกาควยสีหน้าทมหตหวัง คนที่นั่ง ฝั่ง
และถามเพื่อนว่าวายไปหมด

ในขณะที่หนู นั่งที่หน้าแนบเนียน กมหนาถามค่าทำเลขไปปลางควย
ปากกาของหนูเอง แต่หนูก็คอยซัง เหตุการณ์ที่ดำเนินไปอย่างนึกสนุก

"ใครเอายากกาของหนูไปก็ไมทราบคะ หนูวางไวบนโต๊ะแล้วออกไปพัก พอลืมมาก็กายไปแล้ว" หนูคนจนหัวแล้วก็ไม่พบคะ" ออออกไปบอกครูที่โต๊ะหน้าห้อง

ใครเอายากกาของสายสมรไป เอามากินเขาเสีย เสียงครูถามถึงไปทั่วห้อง แต่ไม่มีใครตอบ ถ้าอย่างนั้นครูคนกระเป่าทุกคน เสียงครูที่บอกว่าจะคนกระเป่าทำให้หนูรู้สึกคนแทนที่สุด

ครูได้ให้นักเรียนทั้งห้องแลกเปลี่ยนกระเป่ากับเพื่อนข้างเคียงกัน คนปากกาของออ

ครูเองก็ช่วยคนตามโต๊ะ และกระเป่านักเรียนเป็นการใหญ่

ท่ามกลางความคันแค้นของหนู เมื่อเสียงของซังจันซ ซึ่งคนกระเป่า หนูรองถามขึ้นว่า "ปากกาของออคืออะไร" พร้อมทั้งชูปากกาถึง ๓ คำ ในกระเป่าของหนูมาทางออกควหาที่ที่ไม่จริงจิงนัก เพราะคิดว่า ปากกาทั้งหมดเป็นของหนูนั่นเอง

นักเรียนทุกคนในชั้นมองที่ปากกาในมือของจิ้งจู และแล้วก็หันมา
มองหนูเป็นตาเดียวเมื่ออด ถลาเข้าไปควาปากกาที่สศของถนคืนมา

หนูปฏิเสธเสียงล้นห้องว่าไม่ได้เอาไป จะต้องมีใครแก่งหนูแน่ ๆ
ขณะเดียวกันครูก็ขอให้นักเรียนทำงานต่อไปอย่างสงบ

ครูได้เรียกหนูไปตาม และร้กถามหนูอยู่นาน แก่หนูก็ใจเพชรเหมือน
กับ หนูปฏิเสธเสียงแข็งหน้าตาเฉย จนครูเกิดโมโหและชูวาจะฟ้องพ่อ แต่
หนูก็แสดงว่าไม่แคร์

แล้วครูก็ได้โทรที่พ่เตาเรื่องที่เกิดขึ้นในห้องเรียนให้พ่อฟัง ซึ่ง
แน่ละพ่อโกรธหนูมาก ที่ทำให้พ่อตองอับอาย มีลูกสาวซ้บโมย

กลับถึงบ้าน พ่อไม่ได้ร้กถามอะไรสักคำ พ่อทุบตีหนูอย่างทารุณ
ทั้ง ๆ ที่พ่อไม่เคยตีหนูมาก่อน

ปากพอกก็รำคาญว่า "ใครสอนให้แกขี่ขโมย หาดไอหนู" แทนการ
เรียกว่า "ลูกหนู" ซึ่งพอไซเรียกอยู่เป็นประจำ

วันรุ่งขึ้น หนูไปโรงเรียน เพื่อน ๆ หลายคนพากันมองคูลูกหนูบางคน
ยิ้มเยาะ บางคนแสดงท่าทางรังเกียจ ทั้งนี้เพราะเรื่องปากกาของออค
แพร์สะพัดไปทั่วและทุกคนรู้ว่าใครคือ ขโมย

หลังจากเหตุการณ์วันนั้นทำให้เพื่อน ๆ พอจะนึกได้ว่ากาที่ของหาย
เกิดขึ้นในห้องเรียนครั้งก่อน ๆ ก็คงจะเพราะหนูเป็นคนเหตุ เพื่อน ๆ จึง
มองหนูอย่างหวาดระแวง และไม่คอยชอบหนูนัก ซึ่งหนูก็ยังสุขเอาจิตใจ
โกรธและต้องการแก้แค้นมากขึ้น

อย่างไรเสียหนูก็ไม่มีความจะเลิกขโมยเพราะการคว่ำของครูหรือ
เขียนชื่อของหนูเป็นแน่ เพราะการทำให้คนอื่นเดือดร้อนแควเราสนุกสนาน
ควายนั่นมันก็คุ้มกันกับความเจ็บแค้น ซึ่งทั้งพ่อ ครู และใคร ๆ ไม่มีวันจะเข้าใจ
ความรู้สึกของหนูได้

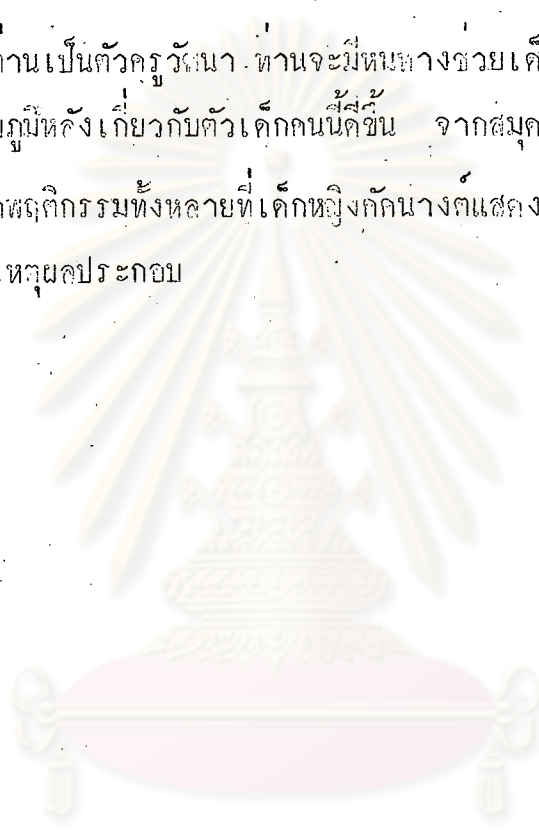
หากท่านเป็นครูวิชา ท่านจะแก้ปัญหาได้อย่างไร ?

ข. หัวข้ออภิปราย

๑. การที่ครูวิชาโครทที่เด็กหญิงคณางค์ ไม่ยอมรับว่าขโงปถกการของเพื่อนไป
จึงรายงานให้บิดาเด็กหญิงคณางค์ทันที ท่านเห็นว่าเป็นวิธีการที่ถูกตองหรือไม่ อย่างไร ?
จงอภิปราย

๒. ถ้าท่านเป็นตัวยครูวิชา ท่านจะมีหนทางช่วยเด็กหญิงคณางค์อย่างไรต่อไป
หลังจากที่ท่านทราบภุม์หลังเกี่ยวกับตัวเด็กคนนั้นขึ้น จากสมุดบันทึกของเด็ก

๓. จากพฤติกรรมทั้งหลายที่เด็กหญิงคณางค์แสดงออก ท่านคิดว่าเป็นความผิด
ของผูใด โปรดให้เหตุผลประกอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. แบบฝึกการแก้ปัญหา ชุดที่ ๑๐ ประกอบด้วย ๒ เรื่อง

๑. ถ้าท่านต้องสอนนักเรียน ซึ่งท่านเห็นว่าเป็นเด็กที่มีปัญหา ท่านจะอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. เพื่อเป็นแนวการสร้างสัมพันธ์ที่ดีและป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างครูกับนักเรียน ครูควรจะมีปฏิบัติอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจดยแบบฝึกแก้ปัญหาคัดใจประกอบคำบรรยาย

๑. ในการสอนเด็กที่มีปัญหานั้น ครูจะสอนไม่ได้เลยถ้าหากครูไม่สามารถแก้ปัญหาคือเด็กให้ได้เสียก่อน การแก้ปัญหาคือเด็กและการสอนเด็กที่มีปัญหานี้ จะต้องเป็นสิ่งที่ทำควบคู่กันไปในช่วงเดียวกัน ดังนั้น ก่อนที่จะลงมือแก้ปัญหาคือเด็ก ๆ ก็ควรมีการสืบหาสาเหตุของปัญหานั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยดำเนินการแก้ปัญหานั้น ๆ ต่อไป

สาเหตุที่ทำให้เด็กมีปัญหา ส่วนใหญ่เกิดจากสภาพแวดล้อมของเด็ก ซึ่งได้แก่ ที่บ้าน และ โรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถานที่ก่อให้เกิดปัญหากับเด็กได้มาก ผู้ที่มีอิทธิพลในการสร้างปัญหาให้กับเด็กได้แก่

- เพื่อน หรือตัวเด็กเอง ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจมีสาเหตุมาจากเด็กที่เรียนตกชั้น ซึ่งจะมีพฤติกรรมได้ ๒ ลักษณะ คือ ก้าวร้าวเพื่อนและครูผู้สอน หรือมีละนั้นก็เก็บตัวเงียบ แยกตัวเองไปจากเพื่อนในชั้น

- ครูในโรงเรียน ครูอาจสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกับเด็กได้ โดยการกระทำดังนี้ ครูไม่สอนตามหน้าที่ของครู ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูไม่รักงานอาชีพอย่างจริงจัง หรือนักเรียนที่มีปัญหาเป็นคนเหตุทำให้ครูเบื่อกับการสอน ครูจึงไม่คิดศึกษาปัญหาของเด็ก และไม่คิดหาทางแก้ไข

- นิสิตฝึกสอนที่รวมอยู่ในประเภทเดียวกับครู นิสิตฝึกสอนอาจมีส่วนในการสร้างปัญหาให้เด็ก และแก้ปัญหาคือเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ฝึกสอนอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ นิสิตฝึกสอนไม่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของครูอย่างเต็มที่ และไม่เอาใจใส่ในหน้าที่ ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายที่จะเรียนกับครูฝึกสอน นิสิตฝึกสอนกับครูที่เลี้ยงไม่มีความสัมพันธ์กันในหน้าที่การสอนอย่างจริงจัง ระบบการวัดผลของนิสิตฝึกสอน (การสอบสอน) ทำให้นักเรียนรู้ว่า ครูฝึกสอนจะโคะแนนดีหรือไม่อยู่ที่พฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกในช่วงที่สอบสอน จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณจะตกกรรมในการโคะแนนของครูฝึกสอน เป็นเหตุให้ความเคารพเชื่อถือครูน้อยลงไป

- ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่ดีพอ คือครูและคุณปกครองไม่สนใจเด็ก ครูไม่สนใจคุณปกครองของเด็ก และคุณปกครองเด็กก็ไม่สนใจครู แม้จะมีสมาคมครูและคุณปกครองในโรงเรียนบางแห่ง ก็มักจะมีแต่ครูเท่านั้นที่เข้าร่วมประชุม ทั้งครูและคุณปกครองจึงไม่ทราบความเป็นไปของเด็กคือพอ

เมื่อทราบถึงสาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนของตนแล้ว ครูจึงต้องหาทางแก้ปัญหาที่ตรงจุดว่า ปัญหานั้นเกิดจากใครหรืออะไรแน่ ซึ่งจะทำการเรียนการสอนเป็นไปอย่างไรดี.

๒. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีและป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างครูกับนักเรียน ครูควรปฏิบัติตนดังนี้ คือ

ก. ครูจะทอองปฏิบัติให้สมกับที่ใคร่เชื่อว่าเป็นครูที่แท้จริง ก็มีความหนักแน่นอดทน มีอารมณ์เยือกเย็นเพียงพอ ไม่ใจร้อนวู่วาม หรือบันดาลโทสะง่าย ๆ เมื่อเด็กกระทำผิดหรืออะเมืงก่าสั่งของตน และควรใส่ใจเหตุผลในการพิจารณาพฤติกรรมของเด็ก ทั้งในคานการชมเชยและการลงโทษ

ข. ครูจะทอองปรับปรุงวิธีการสอนของตนให้เร้าความสนใจของเด็กไม่ควรโกรธเคืองเมื่อเด็กรั้กตามควยความไม่เข้าใจ หรือควยเจตนาจะลองภูมิครู และควรเตรียมการสอนให้ค้พอกอนทําการสอน

ค. ควรศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล จนสามารถรู้จักเด็กเป็นอย่างดีอย่างลึกซึ้ง ก็ือ ทราบขอมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัติส่วนตัวทางบ้าน ประวัติการเรียน ประวัติสุขภาพ สติปัญญา อุปนิสัยใจคอ ความถนัดและความสนใจในคานต่าง ๆ เหล่านี้เป็้นต้นวิธีการรู้จักเด็กดังกล่าวนี้อาจทําได้ควยการสัมภาษณ์ การทดสอบ และการสังเกตอย่างใกล้ชิด

ง. ครูจะทอองจัดบริการต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการ ความถนัด และความสนใจในคานต่าง ๆ ของเด็ก เช่น จัดให้มีบริการข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การปรับตัวในสังคม การคบเพื่อน การจัดให้มีชุมนุมต่าง ๆ ตาม

ความถนัดและความสนใจ เช่น ชุมนุมกีฬา ชุมนุมฉายภาพ ชุมนุมการละคร ชุมนุมดนตรี และศิลปะ หรือชุมนุมทางวิชาการสาขาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนของเด็ก

จ. ครูจะต้องคิดหาทางช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาต่าง ๆ ด้วยการให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่ในเรื่องต่าง ๆ ที่เด็กมีความคับข้องใจ หรือไม่สามารถจะแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ในการให้คำปรึกษานี้ครูจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจ จริงใจ และต้องรู้จักรักษาความลับเกี่ยวกับตัวเด็ก ทั้งกระทำตนให้เป็นที่น่าไว้วางใจของเด็กอีกด้วย

ฉ. ครูควรจะต้องหาทางช่วยเหลือเด็กในปัญหาด้านการเรียนและปัญหาการทำงานด้วยการจัดบริการต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น บริการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน บริการจัดหางานให้ทำในระหว่างปิดภาคเรียน หรือในเวลาพิเศษสำหรับนักเรียนที่ขากจน หรือนักเรียนที่สนใจในการทำงาน

ช. ครูควรจะใช้คำพูดแสดงความเมตตาปราณี ไม่คุกคาม หรือใช้คำพูดที่หยามคายเหมือนพูดกับฆาตกร

ซ. ครูไม่ควรจะมีความลำเอียงหรืออคติ ควรให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่ว่าเด็กของเราจะเป็นบุตรหลานของพ่อแม่ผู้ปกครองที่ขากจนหรือมั่งมี หรือมีฐานะบรรดาก็ดีสูงส่ง

ด. ครูควรให้ความสนใจใส่ใจในการเรียน หรือการทำงานของเด็กทุกคน ทั้งคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ ด้วยการชมเชยหรือให้รางวัลตามสมควร นอกจากนี้ควรจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งจุดหมายปลายทางของการดำเนินชีวิต รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของวิชาเรียนทุกวิชาอีกด้วย

ค. ครูควรติดตามผลนักเรียนนอกระยะเวลา ทั้งในขณะที่อยู่ในโรงเรียน และที่บ้านด้วย การไต่ถามสารทุกข์สุกดิบ ด้วยการไปเยี่ยมเยียนเด็กที่บ้านเมื่อยามเจ็บป่วย หรือขาดเรียนและเมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้วก็ควรติดตามข่าว คอยสอบถามจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิดหรือทราบข่าว อาจจะโดยวาจา หรือโดยส่งจดหมายส่วนตัวสอบถามเป็นระยะ ๆ ไม่ขาดตอน

✓

จะเห็นได้ว่า หากครูได้ปฏิบัติตนดังกล่าวแล้ว จะทำให้ครูเข้าใจถึงธาตุแท้
ของเด็กอย่างแท้จริง จะมองเห็นปัญหาของเด็กได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเมตตา
เห็นอกเห็นใจ ทั้งจะหาทางช่วยเหลือพัฒนาเด็กเป็นไปได้อย่างดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์
และจิตใจ สังคมและสติปัญญา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ปัญหาการวัดความสามารถของนักเรียนแก่ผู้ปกครอง
สร้างเป็นแบบบันทึกภาพ

- ก. บรรยายเรื่อง
- ข. หัวข้ออภิปราย
- ค. แบบฝึกหัดแก้ปัญหา พร้อมเฉลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการรู้ความสามารถของนักเรียนแก่ญูปกรอง

ก. บรรยายเรื่อง

เด็กชายคมสันต์ อายุ ๑๒ ปี แต่ดูมอมบางกว่าอายุจริง ในขณะที่เรียนหนังสือ บางครั้งเขาจะดูเหม่อลอยและรู้สึกขาดความรักความอบอุ่น โดยปกติเขาเป็นเด็กชอบแสดง ออกเพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจจากครูและเพื่อน ๆ บางครั้งก็ช่างฟ้องกล่าวโทษคน อื่น เป็นที่รำคาญและเยาะเหยียดของเพื่อนร่วมชั้นเสมอ

ทุกวันหลังจากเลิกเรียน เด็กชายคมสันต์มักจะกลับบ้านพร้อมกับเด็กชายกานต์ ทั้งนี้เพราะทั้งสองมีบ้านอยู่ใกล้กัน ประกอบกับเด็กชายกานต์เป็นเด็กที่มีนิสัยโอ้อวดอวดอารี เห็นใจคนอื่น เด็กชายคมสันต์จึงมักจะปรารภถึงเรื่องทางบ้านของตนให้เด็กชายกานต์ฟัง เสมอ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่เคยแย้มพราयเรื่องในครอบครัวของเขาให้เพื่อนคนอื่นรู้เรื่องมาก่อน เลย

ครูวัฒนาได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของเด็กชายคมสันต์และพยายามค้นหาสาเหตุมานานพอสมควร แต่ไม่ไค้ความกระจ่างนัก จึงต้องตัดสินใจเรียกเด็กชายกานต์มาซักถามเกี่ยวกับ เด็กชายคมสันต์ ซึ่งจากเรื่องที่เด็กชายกานต์ถ่ายทอดให้ฟัง ทำให้ครูวัฒนาทราบว่า เด็กชาย คมสันต์ไม่ได้รับความรักจากครอบครัวของเขา ทุกคนเห็นเขาเป็นเด็กไร้ความสามารถผู้ ๆ อีก ๒ คนไม่ไค้ ครูวัฒนาทราบว่า แม่เด็กชายคมสันต์จะเรียนไม่เก่งก็ไม่ถึงกับเรียนเลย เสียทีเดียว และสิ่งที่เหนือเด็กอื่น ๆ ในชั้นของเด็กชายคมสันต์คือการวาดภาพ ซึ่งครูวัฒนา ได้เลือกส่งภาพของนักเรียนไปประกวดในการประกวดภาพวาดของเด็กชั้นประถมปลายที่ทาง จังหวัดไค้จัดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ คณะกรรมการไค้แจ้งผลการประกวดมาให้ทางโรงเรียน ทราบว่า จาก ๓ รางวัลนั้น รางวัลที่ ๑ และที่ ๒ เป็นของเด็กชายคมสันต์ ซึ่งนอกจาก จะยังความชื่นชมให้กับครูวัฒนาแล้ว ยังนับว่าเป็นเกียรติแก่โรงเรียนชานเมืองวิทยาอีกด้วย ครูวัฒนาจึงคิดที่จะไปแจ้งข่าวคินแก่ญูปกรองของเด็กชายคมสันต์ เป็นการชี้ให้เห็นถึงความ สามารถของเขา

หมายเลขที่

ชุด การสร้างสถานการณ์จำลอง ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับคุณปกครอง
ปัญหา การวัดความสามารถของนักเรียนแก่คุณปกครอง
กำกับรายการ จุรี ปฏิเวช

ลำดับที่	กล่อง	ภาพ	เสียง
๑	๒	<p>ภาพหมู่</p> <p>แผนก วิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>เสนอ</p> <p>ชุด การสร้างสถานการณ์จำลอง ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับคุณปกครอง</p> <p>Simulation in Teaching Problems : Relation with Parents.</p> <p>ปัญหาการวัดความสามารถของ นักเรียนแก่คุณปกครอง</p> <p>วิวิทย์ ลีลาพฤกษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>ดร. ชัยมงคล พรหมวงศ์</p> <p>ควบคุมรายการ</p> <p>จุรี ปฏิเวช</p> <p>กำกับรายการ</p>	

ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๒	๑	ในห้องเรียน นักเรียนกำลังหยิบสมุดเพื่อเขียนเรียงความ บางคนมองกระดานดำ	
๓	Mixb	วันนี้ครูจะให้เขียนเรียงความเรื่อง "ครอบครัวของข้าพเจ้า"	
๔	๑	เด็กชายคมสันต์ นั่งเขียนเรียงความไปสักครูก็หยุดแล้วมองเหม่อไปนอกห้อง	
๕	๒	กานต์นั่งใกล้กับคมสันต์ หยุดเขียนหันมามองทางคมสันต์พลางเอามือมาเชย้าแขน	กานต์ : ทำไมไม่เขียนไปละ ? หรือว่าเสร็จแล้ว?
๖	๑	คมสันต์ ก้มหน้าเขียนต่อไป นักเรียนในห้องเริ่มเสร็จกันบ้างแล้ว ทะยอยกันเอางานออกไปส่งบางคนเริ่มส่งเสียงดัง คุยกันแหยกัน	เสียงพูดคุยและเล่นดังขึ้น
๗	๒	คมสันต์ หยุดเขียน หันหน้าไปทางกลุ่มที่คุยและเล่นกันเสียงดัง	คมสันต์ : เงียบ ๆ หนอยซี หนวกหูจะตาย
๘	๑	เด็กชายสมพงษ์ หยุดคุยกับเพื่อนหันมาตะโกนตอบควยเสียงที่ไม่ดังนัก	สมพงษ์ : หนวกหูเหวอ คมสันต์ ไปหาหมอเสียซี

ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๙	๒	คมสันต์หันกลับไปมองสมพงษ์อย่างโกรธเคือง ยืนขึ้น	คมสันต์ : คุณครูครับ สมพงษ์มาวามหนูหนาวครับ
๑๐	๑	เพื่อน ๆ ในห้องหันมามอง คุณครูดีทางโน้นที่ ทางนี้ แล้วยิ้ม ๆ อย่างรู้กัน	
๑๑	๒	คมสันต์หน้าบึ้ง พึมพำ	คมสันต์ : โม่กันอยู่ได้ กนเขายังทำไมเสร็จ ไม่รู้ จักเกรงใจมันเลย
๑๒	๑	ดิ๊กมี (และเพื่อน) หันมายิ้มกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ พลาจกระซิบ	ดิ๊กมี : ก็อยากทำซ้ำ ทำไมละนะ มัวแต่ฝันหวาน
๑๓	๒	กานต์หันไปพูดกับคมสันต์	กานต์ : เร็ว ๆ เข้าเถอะ สันต์อย่ามัวไปตลอดออเถียง อยู่เฉย
๑๔	๑	กานต์ลุกเดินไปส่งงานที่โต๊ะครูแล้วเดินกลับมาที่โต๊ะของตัวเอง	เสียงระฆังหมดเวลาดังขึ้น
๑๕	๓	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: auto;"> <p>ใครก็ได้ ช่วยยกสมุดตั้งนี้ไปที่ ห้องพักครูหน่อย</p> </div>	

ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๑๖	๒	<p>คมสันต์ หน้ตาขังบั้งตึง ไขปากกา ขีดเส้นใต้แสดงว่าเสร็จงาน ลูกชิ้นยี่น จะเคินไปสง คมสันต์ รีบเคินไปที่โต๊ะครู</p>	<p>คมสันต์ : ผมเอาไปให้ ก็โดนรับคุณครู</p>
๑๗	๑	<p>เพื่อน ๆ ในห้องมองตามคมสันต์และ หันมาอมยิ้มกัน กานต์ พยักเพยักไปทางคมสันต์ กานต์หัวกระเป่าของตนและของคมสันต์ ข้างละมือเคินตามไป</p>	<p>กานต์ : ไปเดอะสันต์ เคียวเราหัวกระเป่าไปให้ เอง</p>
๑๘	๒	<p>สมพงษ์ และเพื่อน ๆ ในกลุ่มกำลัง เตรียมตัวออกจากห้อง สมพงษ์เอ่ยขึ้น นักเรียนในชั้นทะยอยออกจากห้อง</p>	<p>สมพงษ์ : เป็นเราถึงกลับ บ้านทางเดียวกัน ก็ไม่มีวันจะ ถือใหม่หรือ หนอย ? อยากได้น้ำก็ัก</p>

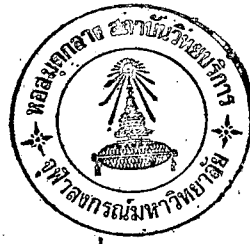
ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๑๕	๓	<p>ห้องพักครู</p> <p>วันรุ่งขึ้นคมสันต์ไม่มาโรงเรียน ครูวัทนาจึงเรียก ค.ช. กานต์ ซึ่งสนิทสนมกันไปพบที่ห้องพักครู เพื่อไต่ถามเกี่ยวกับ คมสันต์</p> <p>ค.ช. กานต์ได้เล่าว่า คมสันต์เป็นเด็กดี แคน้อยใจที่เพื่อนไม่ชอบ นอกจากนั้น คมสันต์ยังมีปัญหาทางบ้านอีกด้วย</p>	
๒๐	๑	<p>กานต์นั่งอยู่หน้าโต๊ะครูวัทนา (เห็นเฉพาะมือครูวัทนาถือจดหมายอยู่ฉบับหนึ่งที่เกาอี้ข้าง ๆ ตัวมีกระเป๋านักเรียนวางอยู่ กานต์นั่งเฝ้าเรื่องคมสันต์ให้ครูวัทนาฟัง</p>	

ลำดับที่	ถดอง	ภาพ	เสียง
๒๑	๓	<div data-bbox="560 466 917 568" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> เล่าให้ครูฟังตอไปชีกานต์ </div>	
๒๒	๑	มอครูถดองจดหมาย	
๒๓	๓	<div data-bbox="575 907 843 968" style="text-align: center;"> ภาพพ่อแม่ของคมสันต์ </div> <div data-bbox="560 1214 847 1308" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> คมสันต์มีพี่น้องกี่คน </div>	<p>กานต์ : คืออย่างนี้ครับ คุณครูครับ พอผมสันต์เกิดได้ ไม่นาน พ่อของเขาก็ตาย ฐานะทางบ้านของเขาจึง ยากจนลง ทุกคนในบ้านเลย ถือว่าคมสันต์เป็นตัวรวย ไคร ๆ มักจะว่าเขาไม่มีอะไร คดีสักอย่างเดียว เรียนก็ไม่เก่ง ซ้ำไรวันนี้ เขาก็ปวดท้องไม่มา โรงเรียนครับ</p>
๒๔	๓	ภาพพี่ชายพี่สาวคมสันต์กำลังฟัง อภิปรายทางวิทยาศาสตร์	<p>กานต์ : มีพี่ ๒ คนเท่านั้นครับ คนหนึ่งอยู่ ม.ศ.๕ พี่สาวเรียน อยู่ ม.ศ.๕ พี่ทั้งสองคนของ เขาเรียนเก่งมากครับ ได้ทุน เรียนฟรีทุกปีเลยครับ</p>

ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๒๕	Mix ๑	<p>งานต้นหน้าโตะครูวัฒนา ทำอ้งเอา เรื่องคมสันต์ให้ครูวัฒนาฟัง</p>	<p>ที่จริงคมสันต์เขาก็ขยันครับ เขาวาเขาทองหนังสือทุกคืน แค่มแม่และพี่ ๆ ก็ยังว่าเขา อยู่เรื่อย</p>
๒๖	๓	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>เอาละ ครูของใจงานดีมากนะ</p> </div>	
๒๗	๑	<p>งานคืบขึ้น คำนับครูแล้วกลมลงฉวย กระเป่าเดินออกไป</p>	<p>งานต์ : สวัสดิ์ศรีครับ</p>
๒๘	๒	<p>มือครูวัฒนา คึงจดหมายออกจากซองซึ่ง แกะซองไว้ออนแล้วมาอ่านอีกครั้งหนึ่ง</p>	<p>เรียน คุณครูใหญ่โรงเรียน ซานเมืองวิทยา เนื่องจากคณะกรรมการ ประกวดภาพวาดของเด็กชั้น ประถมปลายของจังหวัดชุมทาง ได้ตัดสินใจประกวดภาพ คึงกล่าวเสร็จสิ้นไปแล้ว บัดนี้ คณะกรรมการมีความยินดีจะ แจ้งผลการประกวดภาพให้ ท่านทราบว่า ในบรรดาภาพที่</p>

ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๒๘	๑	<p>กรรมการวางภาพเขียนลงบนกอง ที่ละภาพ</p>	<p>ทางโรงเรียนชานเมืองวิทยา ให้ความร่วมมือในการส่งเข้า ประกวดจำนวน ๑๐ ภาพ นั้น ปรากฏว่ามีอยู่สองภาพที่ได้รับ การตัดสินให้ได้รับรางวัลที่ ๑ และรางวัลที่ ๒ จากรางวัล ทั้งหมด ๓ รางวัล และภาพ ทั้งสองนี้เป็นภาพจากฝีมือของ เด็กชายคมสันต์ วิเชียรโชติ คนเดียว</p> <p>คณะกรรมการฯ จึงขอ แสดงความยินดีมายังท่านและ ทางโรงเรียนที่มีนักเรียนซึ่ง มีความสามารถพิเศษทั้งแต่ยัง เยาว์วัยเช่นนี้</p> <p>อนึ่ง สำหรับการรับ รางวัลนั้นทางคณะกรรมการฯ จะได้นำหมายกำหนดการที่ แนบมาให้ทราบภายหลัง</p> <p>ขอแสดงความนับถืออย่างสูง (นายรังสรรค์ แดงทรัพย์ดี)</p> <p>ประธานคณะกรรมการฯ</p>

ลำดับที่	กลอง	ภาพ	เสียง
๓๐	๒	<p>ครูนาฏอนงค์เดินมาที่โต๊ะครูรัตนางิ่ง อ่านจดหมายจบพอดี</p>	<p>ครูนาฏอนงค์ : แหมครูรัตนางิ่ง ชั้นชมผลงานใหญ่เชียวนะกะ หนาบานเขียวละ อานราวกับ จะทองจำไว้นะ แล้วยัง บอกมสันต์หรือผู้ปกครองแก็ แฉวยังกะ</p>
๓๑	๑	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: auto;"> <p>ยังเลย ขอเวลาตัดสินใจก่อน</p> </div>	
๓๒	๓	<p>ภาพหมุน</p> <p>Team Credit</p> <p>F.O. เสียงและภาพ</p>	<p>หากคุณเป็นครูรัตนางิ่ง คุณจะ ตัดสินใจซึ่งความสามารถของ นักเรียนแก่ผู้ปกครองหรือไม่ อย่างไร</p>

ข. หัวข้ออภิปราย

๑. ท่านคิดว่ากรณีที่นักเรียนที่มีพฤติกรรมเช่นเด็กชายคมสันต์ในชั้นเรียนเป็นปัญหาหรือไม่? เพราะเหตุใด?

๒. ท่านเห็นด้วยกับครูวิไลหรือไม่ที่ว่า พฤติกรรมที่เด็กชายคมสันต์แสดงออกในห้องเรียนนั้นมีสาเหตุมาจากทางบ้าน หรือคิดว่าน่าจะเป็นปัญหาที่มาจากเพื่อนร่วมชั้น หรือตัวครู หรืออื่น ๆ คุย

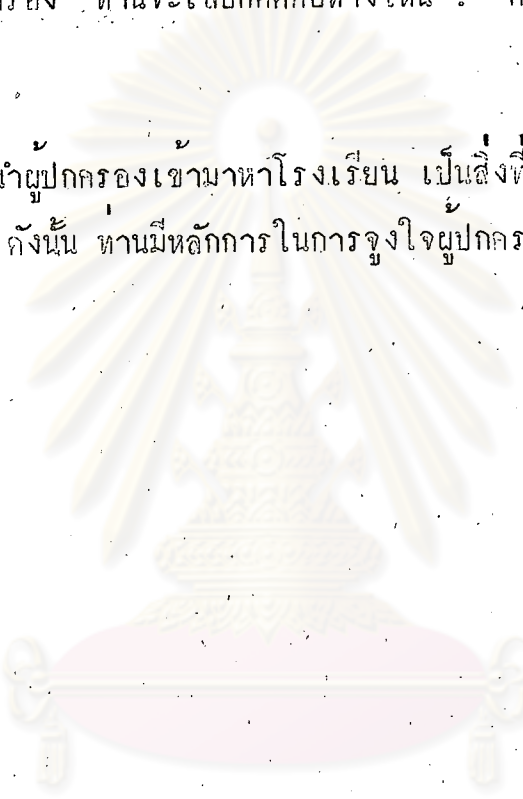
๓. หากท่านเป็นครูวิไล ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยให้บุคลิกของเด็กชายคมสันต์เห็นและยอมรับในความสามารถของเขา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. แบบฝึกแก้ปัญหา ชุดแบบบันทึกภาพ

๑. หากท่านเป็นครูผู้ซึ่งตัดสินใจติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อชี้ความสามารถของ
ค.ช. คมสันต์ แก่ผู้ปกครอง ท่านจะเลือกติดต่อทางไหน ? ควรใช้วิธีการ
อย่างไรบ้าง ?

๒. การชักนำผู้ปกครองเข้ามาหาโรงเรียน เป็นสิ่งที่ดีต่อ ๆ กับการไป
เยี่ยมเยียนผู้ปกครอง ดังนั้น ท่านมีหลักการในการจูงใจผู้ปกครองอย่างไร ?

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจดยแบบฝึกแก้ปัญหา ชุดแถบบันทึกภาพ

๑. การติดต่อกับผู้ปกครองเด็กชายคนสันต์ ครูควรเลือกการไปเยี่ยมเยียนบ้าน (home visit) ของเด็กควยตนเอง

การเยี่ยมบ้านเด็กทำให้เราเข้าใจเด็กดีขึ้น และมีส่วนช่วยให้การแนะแนวใดผิดดียิ่งขึ้น มีหลักใหญ่ ๆ อยู่ว่า ในการไปเยี่ยมที่บ้านนั้น อย่าทำให้ผู้ปกครองรู้สึกความตรของตคนมีปัญหา แต่ทำให้เขารู้สึกว่าเราไปเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีและเพื่อเข้าใจเด็กดีขึ้น ครูที่ไปเยี่ยมผู้ปกครองควรจะเป็นครูประจำชั้นที่รู้จักเด็กดีมากพอสมควร หรือไม่ก็ครูแนะแนว ถ้าหากไม่มีครูแนะแนว ควรเป็นหน้าที่ของครูประจำชั้นโดยตรง ก่อนไปเยี่ยมควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้มีโอกาสพบกับผู้ปกครองจริง ๆ เมื่อไปถึงบ้านผู้ปกครองของเด็ก ครูควรใช้ความสังเกตให้มาก แต่ไม่ควรแสดงอาการสังเกตมากเกินไปอย่างตำราวจที่มาสอบสวนหรืออย่างนักสืบ เพราะนอกจากเป็นการเสียมารยาทแล้ว จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกขุ่นเคือง ไม่ไว้วางใจ หรือละอายใจก็ได้ สิ่งที่ควรสังเกตมีดังนี้

ก. เรื่องที่อยู่อาศัย ครูจะต้องสังเกตตัวอาคารสถานที่ว่าเป็นเรือนไม้หรือตึก หรือกระต๊อบ บ้านของสะอาดหมดจดหรือไม่ การจัดเครื่องใช้ไม่สอภายในในบ้านเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือไม่ ฯลฯ จากสิ่งเหล่านี้ทำให้เราสามารถคาดคะเนได้ว่าผู้อยู่อาศัยมีอุปนิสัยใจคออย่างไร

ข. ที่ตั้งของบ้าน ต้องสังเกตว่า สิ่งแวดล้อมของบ้านมีลักษณะอย่างไร เช่น อาจอยู่ในย่านการค้า แหล่งเสื่อมโทรม แหล่งพัฒนาการชุมชนหรือเปล่า ตลอดจนสังเกตดูว่าอยู่ใกล้สถานที่ที่ที่น่าจะชักจูงใจเด็กให้มีพฤติกรรมอันก่อให้เกิดปัญหาขึ้นหรือไม่ เช่น โรงมหรสพ สถานการพนัน โรงโศภณีสถานอาบอบนวด หรือโรงแรมชั้นต่ำเหล่านี้ เป็นต้น

ค. สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว จะต้องสังเกตว่าเด็กหรือพ่อแม่มีชีวิตตามปกติอย่างไร อยู่อย่างพุ่มเฟือยหรือไม่ มีคูเียน โทรทัศน์ หรือเปลา เพราะสิ่งเหล่านี้อาจจะป็นสาเหตุทำให้เด็กเรียนอ่อนหรือช้เกียจทำงานก็ได้ ภายในบ้านมีสมาชิก

อยู่อาศัยที่คน แก่ละคนมีอาชีพและอุปนิสัยใจคออย่างไร ครูต้องมีเทคนิคในการสัมภาษณ์
อย่างเนบเนียน เพื่อให้ได้ทราบว่าพ่อแม่มีทัศนคติอย่างไรบ้างในสภาพความเป็นอยู่
อย่างนั้น เพราะทัศนคติเหล่านี้เป็นเครื่องบอกให้ทราบถึงทัศนคติและพฤติกรรมของเด็ก
ที่เราศึกษานั้นด้วย

ง. ระเบียบภายในบ้าน ครูต้องสอบถามเกี่ยวกับระเบียบหรือกฎเกณฑ์
ต่าง ๆ ที่พ่อแม่วางไว้ทั้งในด้านการเรียน และการทำงานบ้านของเด็ก พ่อแม่มีวิธีการ
อย่างไรในการส่งเสริมการเรียน การคบเพื่อน การเที่ยวเตร่ ฯลฯ ของเด็ก และ
ระเบียบนั้น ๆ รัศกุมหรือหละหลวมเพียงไร

จ. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน ซึ่งอาจมีทั้งในแง่ดีและไม่ดี
ควรใช้คำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งความคาดหวังที่ผู้ปกครองมีต่อบุตร และความคาดหวังที่
ผู้ปกครองมีต่อโรงเรียน รวมทั้งการหยั่งถามถึงความสามารถและโอกาสของผู้ปกครองที่
จะร่วมมือกับโรงเรียน

๒. หลักการสำคัญในการจูงใจผู้ปกครองให้เข้ามาหาโรงเรียนเพื่อทำงาน
ร่วมกัน มีดังนี้

ก. ครูใหญ่ควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทางจดหมาย หรือส่งเอกสารชี้แจง
ให้ทราบถึงความเป็นไปของโรงเรียนทุกระยะ อาจจะใช้สื่อมวลชนบ้างก็ได้ตามโอกาส
เช่น ทางวิทยุ หนังสือพิมพ์

ข. ควรจัดสถานที่ดูแลเด็กให้ในระหว่างประชุมพบปะสำหรับผู้ปกครอง
ที่มีบุตรอ่อนติดมากด้วย

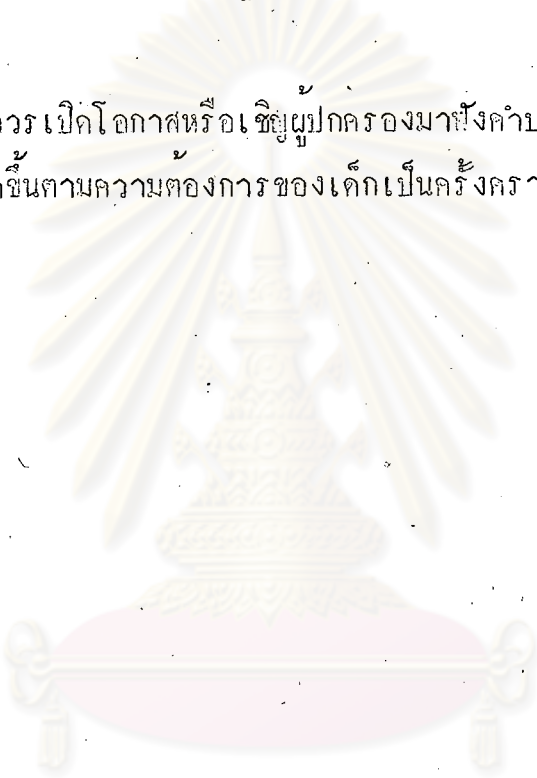
ค. ผู้นำกลุ่มในการประชุมควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่า โรงเรียนได้
กระทำอะไรลงไปบ้างในอดีต

ง. ควรนำเอาความสามารถพิเศษ (talents) ของผู้ปกครองมารวม
กิจกรรมของโรงเรียนบ้าง เช่น ในคานธุรกิจ กิลปะ เคนทีลป์ ฯลฯ

จ. จัดให้มีนิทรรศการภายในโรงเรียนบ้างเป็นครั้งคราว เช่น แสดงการจัดดอกไม้ การตกแต่งบ้าน การแสดงกิจกรรมผลงานของเด็ก หรืองานออกร้านของโรงเรียน ฯลฯ

ฉ.. จัดให้มีปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองในวันเปิดภาคเรียน พร้อมทั้งแจกคู่มือต่าง ๆ

ช. ควรเปิดโอกาสหรือเชิญผู้ปกครองมาฟังคำบรรยายของวิทยากรในรายการแนะแนวซึ่งจัดขึ้นตามความต้องการของเด็กเป็นครั้งคราว.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. ปัญหาการชอรองผู้ปกครองให้ช่วยคุณดูแลรบ้านของนักเรียน
สร้างเป็นการแสดงบทบาท

- ก. บรรยายเรื่อง พร้อมบทบาทครู นักเรียน ผู้ปกครอง
- ข. หัวข้ออภิปราย
- ค. แบบฝึกหัดแก้ปัญหา พร้อมเฉลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการชอรองใหญ่ปกครองดูแลการบ้านของนักเรียน

ก. บรรยายเรื่อง

เด็กชายนิรันดร์ เป็นเด็กฉลาดและการเรียนค่อนข้างดี ทั้ง ๆ ที่นิรันดร์ไม่ค่อยเอาใจใส่ในการเรียนเท่าที่ควร นิรันดร์มักจะชวนเพื่อนคุยและเล่นในเวลาเรียนเสมอ จึงทำงานที่ครูมอบหมายไม่เสร็จบ่อยครั้ง ครูวิชาท่องคอกุว่าในเรื่องนี้อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบ้าน นิรันดร์มักจะอ้างว่าลืมขอยืม ๆ ถึงกับต้องลงโทษหลายครั้ง เมื่อถูกลงโทษนิรันดร์จะดีขึ้นในระยะแรกเท่านั้น ใบนานก็จะเป็นแบบเดิมอีก บางทีเพื่อเซาตาจนเขาจริง ๆ นิรันดร์ก็จะลอกการบ้านเพื่อนมาส่ง ซึ่งครูวิชาก็ทราบเรื่องนี้ดี และเห็นว่าหากนิรันดร์ทำการบ้านด้วยตนเองจะต้องทำได้ดีกว่าที่ลอกจากเพื่อนบางคนเสียอีก ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนของคนทำอะไรบ้างในวันหนึ่ง ๆ อีกทั้งจะได้มีโอกาศรู้จักนักเรียนของตนดีขึ้น เพื่อที่จะหาทางช่วยเหลือ แก้ไขหรือสนับสนุนนักเรียนให้ถูกทาง ครูวิชาจึงให้นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัวของนักเรียนแต่ละคนโดยทั่ว ๆ ไป แต่เน้นหนักในส่วนที่เกี่ยวกับตนเองว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง ตั้งแต่ต้น เขาจนเขานอน ซึ่งจากเรียงความนี้เองทำให้ครูวิชาเข้าใจปัญหาของนักเรียนหลายคนดีขึ้น

ครูวิชาเห็นว่า เด็กชายนิรันดร์ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการเล่นมากกว่าการเรียน อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาหรือไม่เอาใจใส่จึงปล่อยให้เล่นมาตั้งแต่ต้น หากผู้ปกครองได้กวาดขัน เอาใจใส่เรื่องการบ้านของเด็กชายนิรันดร์เพิ่มขึ้นอีกแรงหนึ่งแล้ว ก็เป็นที่แน่ใจได้ว่า การเรียนและคะแนนสอบของเด็กชายนิรันดร์จะดีขึ้นกว่านี้อีกมาก

บทพหุครุวิธานา

คุณเป็นครุวิธานา มีนักเรียนในความรับผิดชอบทั้งหมด ๓๐ คน ชาย ๑๗ คน หญิง ๑๓ คน ในบรรดานักเรียนของคุณนั้น เด็กชายนิรันดรเป็นเด็กฉลาด หัวไว แต่ ขาดเพื่อนและชวนเพื่อนเล่นในขณะที่ครูกำลังสอนเสมอ ทำให้เพื่อน ๆ ที่นั่งใกล้เสียสมาธิ ในการเรียนไปด้วย บางครั้งงานที่เ้าทำจะเสร็จไม่ทันเวลา โดยเฉพาะการบ้านนิรันดร มักจะลืมเสมอ จนคุณต้องทำโทษเพื่อไม่ให้เป็นตัวอวดอย่างแกกนดิน คุณสังเกตเห็นว่าจาก เรียงความเกี่ยวกับชีวิตประจำวันในครอบครัวของนิรันดรที่คุณให้เขียนขึ้นนั้น นิรันดรใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการเล่น กูโทรทัณฑ์และอื่น ๆ โดยไม่ได้พูดถึงการเรียนการบ้านเลย คุณจึงต้องตัดสินใจไปเยี่ยมคุณปกครองของ เด็กชายนิรันดร ขอรองใหญ่ปกครองช่วยดูแลการ บ้านของเด็กชายนิรันดรบาง เพราะจากการบ้านนี้จะเป็นกะแนนเก็บจะช่วยให้นิรันดรเรียน ได้ดีขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทบาทเด็กชายนิรันทร์

คุณเป็นเด็กชายนิรันทร์ อายุ ๑๒ ปี เป็นเด็กราเริงแจ่มใส ขiangพูดขiangคุย และชอบเล่นมาก คุณมักจะนำของเล่นแปลก ๆ ไปเล่นกับเพื่อนที่โรงเรียนแม่ในขณะที่ครูกำลังสอน จนเพื่อน ๆ ต้องเสียสมาธิในการเรียนและครูต้องเ้ด้คคุณเสมอ เพราะคุณและเพื่อน ๆ ในกลุ่มจะส่งงานไม่ทันในบางครั้ง และเมื่อกลับถึงบ้านคุณก็มีลูกคนครัวว่ อายุ ๑๐ ปี เป็นลูกไล่ให้คุณเล่นหัวอยู่ตลอดเวลา บิดาของคุณก่องทำงานว่าจะกลับถึงบ้านก็จวนค่ำ มารดาคุณก็มัวทำธุระงานบ้านและดูแลน้องสาวคุณซึ่งอายุเพียง ๒ ขวบ คุณจึงมีอิสระมาก เวลาแ่กเล่น รับประทานอาหาร และดูโทรทัศน์จนถึงเวลานอนโดยไม่มีก่ถึงการบ้านที่ครูสั่งให้ทำเลย จนคุณถูกครูทำโทษเพราะเรื่องดืมทำกาบ้านก็มี วันหนึ่งครูประจำชั้นมาเยี่ยมบ้านของคุณ และเล่าพฤติกรรมของคุณให้บิดาของคุณฟัง บิดาของคุณได้เรียกคุณมาตักเตือน พร้อมทั้งกวัดขั้นคุณเกี่ยวกับการเรียนยิ่งขึ้น แต่อาศัยที่บิดาคุณเป็นผู้มีจิตวิทยาสูง คุณจึงไม่รู้ลึ้กต่อต้านและเป็นการฝืนใจทำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทบาพิคาเด็กชายนิรันดร

คุณเป็นบิดาเด็กชายนิรันดร อายุ ๓๕ ปี เป็นวิศวกร ควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม
แห่งหนึ่งในอำเภอซานเมือง คุณเป็นคนมีนิสัยรักภัยดี เปิดเผย ยอมรับฟังความคิดเห็นของ
คนอื่น แก่คุณต้องทำงานทั้งวันกว่าจะกลับถึงบ้านก็จวนค่ำ จึงไม่ได้เวลาใจใส่กวตขันนิรันดร
ลูกชายของคุณนัก เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของมารดา อีกทั้งบุตรชายคุณก็ไม่มีวามประพฤดิ
อะไรเสียหาย จนกระทั่งไคทราบจากครูประจำชั้นว่า บุตรชายคุณไม่ค่อยทำการบ้านส่ง
ครูไคขอรองให้คุณช่วยดูแลการบ้านของบุตรชายคุณ เพื่อว่าการเรียนของเด็จะไคดีขึ้น
คุณก็ยินดีให้ความร่วมมือพร้อมทั้งรู้สึกชอบคุณในความหวังดี ของครูที่มีต่อบุตรชายคุณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. หัวข้ออภิปราย

๑. หากคุณเป็นครูวิชา คุณจะทำอย่างไรกับการขงพูดคุยและการชวนเพื่อนเล่นของเด็กชายนิรนาม ในขณะที่คุณกำลังสอน

๒. คุณมีวิธีที่จะรู้จักเด็กชายนิรนามดีกว่าที่ครูวิชาไฮยูนี้บ้างหรือไม่ ?
อย่างไร ?

๓. หากบิดาของเด็กชายนิรนามขอความเห็นในลารที่จะกวดขันการเรียนของเด็กชายนิรนาม คุณจะแนะนำวิธีการอย่างไร ?

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. แบบฝึกแก้ปัญหา ชุดการแสดงบทบาท

๑. ท่านคิดว่าเป็นการจำเป็นหรือไม่ที่ครูจะต้องมีการจูงใจให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียน และท่านคิดว่า ควรหลักในการจูงใจอย่างไรบ้าง

๒. หากครูสั่งให้นักเรียนทำการบ้านแล้วไม่ใคร่ผล ครูควรพิจารณาคำสั่งตนเองบ้างหรือไม่อย่างไร ? และท่านมีวิธีการแนะนำผู้ปกครองให้ภาคภูมิใจกับการบ้านนักเรียนอย่างไรบ้าง ?

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลย แบบฝึกแก้ปัญหาชุดการแดงบพบาท

๑. การจูงใจให้เด็กเรียน ต้องถือเป็นเรื่องสำคัญว่าเป็นหน้าที่ของครู โดยอาจจะใช้แรงจูงใจเป็นเครื่องกระตุ้น ซึ่งแรงจูงใจอาจแบ่งแยกได้เป็น ๒ ชนิด คือ แรงจูงใจจากภายนอก และแรงจูงใจจากภายใน

แรงจูงใจจากภายใน คือ เครื่องกระตุ้นให้เด็กได้เรียนอย่างสนใจและตั้งใจ เรียนโดยเนื้อหาวิชาเอง เช่น การเรียนวิทยาศาสตร์ซึ่งมีการทดลอง เด็กอาจตื่นเต้น สนุกเพลิดเพลินโดยครูจะต้องมีเนื้อหาและวิธีการสอนที่ดี หรือครูอาจจัดกิจกรรมและ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องให้นักเรียนสนใจได้ ส่วนแรงจูงใจภายนอก คือ การจูงใจที่เกิดจากเหตุภายนอก เช่น ผลการสอบ ซึ่งเป็นเหตุจูงใจภายนอกอาจก่อให้เกิดแรงจูงใจขึ้นได้ ถ้าไม่ตั้งใจเรียนจะสอบตก เป็นต้น การกระทำที่จูงใจในลักษณะต่าง ๆ ที่ช่วยจูงใจให้เด็กสนใจและพอใจต่อการเรียนอาจได้แก่

ก. ครูอาจใช้การให้รางวัลหรือการลงโทษเป็นการจูงใจให้เด็กเรียนได้ ในการใช้ครูควรพิจารณาให้เฉพาะเป็นรายบุคคลไป เพราะเด็กทุกคนย่อมไม่เหมือนกัน การให้รางวัลจะเป็นการจูงใจเด็กได้เป็นบางคนเท่านั้น การลงโทษก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน ฉะนั้นเราจึงวางกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับเรื่องนี้ไม่ได้ ครูควรพิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสม

ข. การชมเชยและการตี มีนักการศึกษาหลายคนโคคนพบว่า การชมเชยเป็นการกระทำที่จูงใจดีกว่าการตี แต่ในการใช้นั้น ครูควรใช้ได้ทั้งสองอย่างเมื่อใช้ถูกต้องก็จะบังเกิดผลดี สิ่งเรื่องนี้ครูควรเฝ้าคุณสมบัติชมของตนที่ได้กระทำแก่นักเรียนไปว่า เด็กคนไหนชอบการตีและเด็กคนไหนชอบการชม นอกจากนั้น สิ่งที่ครูควรจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน คือ

- ควรให้คะแนนในสมุดทำงานโดยบอกให้ครูวงหน้า
- ให้นักเรียนที่ทำงานดีเด่น แสดงผลงานต่อเพื่อน ๆ

- ชม เขย เมื่อส่งรายงานครบและตรงเวลา

- ให้รางวัลตามความสมควร เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จตรงรางวัล
นั้นต้องอยู่ในขอบเขต เพื่อให้เด็กเกิดความพยายามในการทำทุกครั้งต่อไป

๒. หากครูสั่งให้นักเรียนทำการบ้านแล้วไม่ใคร่ใคร่ ผู้ที่เป็นครูควรจะต้องสำรวจ
ตัวเองด้วยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเกี่ยวกับวิธีการให้การบ้านของครู ซึ่งสำคัญมาก
ครูมักมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำ โดยเชื่อว่าการบ้านจะช่วยให้เด็กมีการเรียน
รู้ แต่เรื่องการบ้านนี้เด็กอาจจะไม่ปฏิบัติหรือความรู้สึกแตกต่างจากครูก็ได้ คือ อาจจะ
ทำตามโดยไม่เต็มใจเพราะเด็กคิดว่า การบ้านไม่มีความสำคัญอย่างใดเลย ที่ทำไปก็
เพราะทนความจู้จี้ของครูไม่ไหว เด็กบางคนทำการบ้านก็เพราะเขาชอบครูคนนั้นหรือ
อาจเพราะเขาสนใจในวิชานั้นก็ได้ การที่เด็กทำการบ้านด้วยความสนใจนี้อาจเป็น
เพราะเด็กต้องการคนความความสนใจมากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ครูต้องคิดอยู่เสมอ
ว่าจะทำอย่างไรจึงจะให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเสาะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วย
ตนเองด้วยความสนใจ ยากูรูกยากเห็นมากขึ้น อย่างไรก็ตามจากการศึกษาวิจัยของ
วิลเลียม อี. แอนเดอร์สัน (William E. Anderson) พบว่าถ้าหากการบ้านนั้น
กำหนดไว้ให้เหมาะสมและละเอียดรอบคอบแล้วเด็กก็จะทำได้ดีขึ้น คราบใด
ที่ยังมีการให้คะแนนไว้ด้วย

ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความบกพร่องของครูส่วนมากที่ไม่ใคร่ช่วยให้
เด็กเข้าใจความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการให้ทำการบ้านเสียก่อน เพราะ
ว่าเด็กของเราทำการบ้านไปโดยที่ไม่เข้าใจแล้ว การบ้านก็จะกลายเป็นงานที่น่า
เบื่อหน่าย เพราะไรเหตุผลและเด็กจะรู้สึกว่า ผู้ใหญ่คือทั้งครูและพ่อแม่บังคับเคี้ยวเข็ญ
ตนมากเกินไป หรือไม่เห็นอกเห็นใจตนเองเลยก็อาจเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นก่อนที่มอบหมาย
การบ้านให้เด็กทำก็ควรจะต้องชี้แจงให้เด็กนั้นเห็นความสำคัญ หรือประโยชน์ของการบ้านนั้น
เสียก่อนแล้วการ เรียนของเด็กก็จะดีขึ้น

ปัจจุบันนี้พ่อแม่สมัยใหม่ส่วนมากเห็นด้วยในเรื่องการให้การบ้าน บางรายถึงกับ
ขอร้องให้ครูกำหนดการบ้านให้แก่ลูกของตน แม่บางคนจะอยู่ในระดับประถมต้นก็ตาม ถ้า
โรงเรียนไม่ทำการบ้านเด็ก พ่อแม่บางรายอาจจะเกิดความสงสัยขึ้นมาว่าโรงเรียนได้
ปฏิบัติหน้าที่ของคนอย่างถูกต้องแล้วหรือ พ่อแม่ส่วนมากให้การบ้านเป็นเครื่องบังคับ
ควบคุมความประพฤติของบุตรหลานตน เช่น ห้ามมิให้ดูโทรทัศน์ก่อนทำการบ้านเสร็จ
เป็นต้น ดังนั้นหากครูได้วางแผนการให้การบ้านเด็กไว้อย่างดีทุกชั้นตอนแล้วในแต่ละ
ครั้งแล้ว การให้การบ้านเด็กก็ย่อมจะไดผลดีและประสบความสำเร็จทั้งในค่าน้ำตัวครูและ
ตัวนักเรียนซึ่งมีผู้ปกครองคอยส่งเสริม

ส่วนการแนะนำในการกวดขันการบ้านของเด็กซึ่งครูจะให้แก่ผู้ปกครองนั้น หาก
ผู้ปกครองขอร้องมาย่อมเป็นโอกาสอันดีสำหรับครูเป็นอย่างยิ่งที่จะพูดได้อย่างเต็มที่ โดย
ที่ผู้ปกครองย่อมจะยินดีรับฟังและอยากปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น ๆ ซึ่งย่อมไม่เกินความ
สามารถที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่เห็นความสำคัญของการศึกษานั้นจะปฏิบัติ คือ ก่อนอื่น
ผู้ปกครองจะต้องแนะนำให้บุตรหลานของตนรู้จักค่าของเวลา รู้จักแบ่งเวลาสำหรับการ
เรียน เล่น หรือพักผ่อน ไม่ใช่เวลาโดยเปล่าประโยชน์เสียหมด นอกจากนั้นผู้ปกครอง
ควรแนะนำวิธีการศึกษา ความรู้อย่างถูกวิธี เริ่มตั้งแต่การดูหนังสือ วิธีทำตารางกำหนด
เวลาเรียน การเตรียมตัวสอบ การทบทวนหนังสือ และการค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งวิธีการ
ดังกล่าวนี้ หากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่อาจจะแนะนำได้ก็ควรปรึกษาครูโดยไม่ควรจะหนีถอย
วาทคนไม่รู้

ส่วนเรื่องการบ้านของนักเรียนนั้น พ่อแม่ไม่มีหน้าที่ช่วยทำให้โดยตรง แต่อาจ
จะช่วยได้โดยทางอ้อม เช่น ให้ความสะดวกสบายต่าง ๆ เช่น ในการจัดโต๊ะ ม้านั่ง
แสงสว่างที่พอเหมาะ มีความสงบและให้เด็กมีสมาธิ พ่อแม่อาจจะช่วยอธิบายแนะนำ
เพิ่มเติมในกรณีที่เด็กไม่เข้าใจ หรืออาจจะรับฟังการทวงจำของเด็ก และช่วยตรวจตรา
ศิษย์เป็นกำลังใจ เป็นต้น

๔. ปัญหาการติดต่อผู้ปกครองซึ่งขาดการติดต่อทางโรงเรียน
สร้างเป็นการเขียนเล่าเรื่องราว

- ก. บรรยายเรื่อง
- ข. หัวข้ออภิปราย
- ค. แบบฝึกหัดแก้ปัญหา พร้อมเฉลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการติดต่อผู้ปกครองซึ่งขาดการติดต่อทางโรงเรียน

ก. บรรยายเรื่อง

ภายหลังจากการสอบย่อยกลางเทอมที่สองผ่านไปไม่นาน ผลการสอบปรากฏออกมาว่า เด็กหญิงวารุณีซึ่งมีผลการเรียนค่อนข้างดีก็เหมือนที่เคยเป็นมาในการสอบสองครั้งในเทอมแรก ครูวัณนาผู้ครุ่นใจมาก ทั้งนี้เพราะปกติเด็กหญิงวารุณีเป็นเด็กเก็บตัวและค่อนข้างขี้นินทา การบ้านที่สั่งให้ทำไม่เคยเป็นที่ยอมรับ เธอใจบางไม่เข้าใจบาง เมื่อครูเปิดโอกาสให้ซักถามก็ไม่เคยถาม เว้นแต่ครูจะชี้ตัวถามเท่านั้น จึงจะรู้ว่าวารุณีเข้าใจในสิ่งที่เรียนหรือไม่ แม้บางครั้งครูวัณนาก็เข้าใจดีว่า การซักถามเป็นรายตัวจะทำให้วารุณีไม่มีความสุขนัก แต่ก็จำเป็นต้องทำ เพื่อว่านักเรียนที่เรียนอ่อนจะได้รับการอธิบายซ้ำเพิ่มเติม หากยังไม่เข้าใจดีพอ

เมื่อวันจันทร์ที่แล้วครูวัณนาได้แจกสมุดรายงานประจำตัวให้นักเรียนแต่ละคนนำไปให้ผู้ปกครองรับทราบผลการเรียนของบุตรหลานของตน พร้อมกับกำชับให้นำมาส่งคืนครูภายในวันศุกร์ แต่จนบัดนี้ซึ่งเป็นวันพุธของสัปดาห์ต่อมา นักเรียนในชั้นก็ยังนำสมุดรายงานประจำตัวของตนมาส่งคืนครูวัณนาไม่ครบ ซากอีกสามคน คือ ค.ช. มานพ ค.ช. กง ค.ญ. วารุณี เมื่อครูวัณนาทวงถาม ค.ช. มานพแจ้งว่า ผู้ปกครองของตนไม่อยู่ไปต่างจังหวัดจะกลับมาเย็นวันนี้ พรุ่งนี้จะนำมาคืนครู ส่วนเด็กชายกง ใดเคยมีแม่ ๆ อยากรับผิดว่า พ่อใดเซ็นรับทราบแล้วแต่ตัวเขาเองอ้อมไว้ที่โต๊ะเขียนหนังสือของตนที่บ้าน สำหรับ ค.ญ. วารุณีนั้น บอกว่าได้นำสมุดรายงานให้ผู้ปกครองแล้วยังไม่ได้อ่าน พรุ่งนี้จะนำมาคืนให้

แต่จนแล้วจนรอด ครูวัณนาก็ไม่ได้รับสมุดรายงานประจำตัวของ ค.ญ. วารุณีคืนมา เมื่อครูทวงถาม วารุณีก็อึกอักไม่ตอบ ครูวัณนาจึงไม่ได้อถามอีก พยายามหาหนทางจะติดต่อกับผู้ปกครอง ค.ญ. วารุณี แต่มาคิดไควว่า ผู้ปกครองของ ค.ญ. วารุณีขาดการติดต่อกับทางโรงเรียนมานานแล้ว ครั้งหนึ่งเมื่อเทอมที่แล้วมา ครูวัณนาได้เคยไปติดต่อกับตนเองที่บ้านหลังจากโรงเรียนเลิก เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนของ ค.ญ. วารุณี แต่ไม่พบ

ผู้ปกครอง เพียงแต่ทราบจากที่ ๆ ของ ค.ญ. วารุณีว่า บิคาทำงานในบริษัทกิ่งรัฐวิสาหกิจ จะกลับถึงบ้านหลัง ๑๘.๐๐ น. ทุกวัน บางครั้งเมื่อมีงานพิเศษบิคาจะกลับบ้านดึก ลูก ๆ เขาอนหมดแล้วก็เคยมี ส่วนมารดาเป็นนางพยาบาล ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลที่ตัวจังหวัด กลับบ้านเย็นมากเช่นเดียวกัน ร่ำบางครั้งที่เขาเวณ จึงยากแก่การที่จะพบตัว

อย่างไรก็ตาม ในครั้งนี้ครูวัฒนา ก็ไม่ได้แสดงความพยายาม เพราะต้องการให้ ผู้ปกครองรับรู้ปัญหาการเรียนของ ค.ญ. วารุณี ทั้งจะได้ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการ แก้ปัญหาด้วย เพราะถ้าพึ่งครูวัฒนาหรือทางโรงเรียนเพียงฝ่ายเดียวองแก้ไขไม่ได้ หากโลก ก็ไม่ดีเท่าที่ควร ครูวัฒนาจึงได้พยายามติดต่อทางโทรศัพท์ไปยังที่ทำงานทั้งของบิคาและ มารดา ค.ญ. วารุณีหลายครั้ง แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะที่ทำงานของบิคา ค.ญ. วารุณีนั้นติดตอยาก บางครั้งเมื่อโทรศัพท์ติดต่อได้กลับปรากฏว่าบิคาของ ค.ญ. วารุณี ติดประชุมหรือไปติดต่องานข้างนอก เมื่อติดต่อกับมารดา ก็ปรากฏว่าตามตัวยาก เพราะกอง คอยดูแลคนไข้ตามตึกต่าง ๆ ตัวครูวัฒนาเองก็มีภาระในการสอนอยู่มาก จึงไม่ค่อยมีเวลา ในการติดต่อทางโทรศัพท์

หากท่านเป็นครูวัฒนา ท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ?

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗. หัวข้ออภิปราย

๑. ถ้าท่านเป็นครูผู้เฒ่า ท่านคิดว่าจะมีวิธีการติดต่อกับผู้ปกครองซึ่งขาดการติดต่อกับทางโรงเรียนจนผู้ปกครองของเด็กรู้ถึงวาระดีอย่างไรบ้าง จึงจะได้รับความสำเร็จ
๒. ท่านคิดว่าครูผู้เฒ่าควรจะมีข้อดี และให้เหตุผลอย่างไร ผู้ปกครองซึ่งมีภาระมากในการหาเลี้ยงครอบครัว จึงจะเห็นความสำคัญของปัญหาการเรียนบุตรธิดาของตน
๓. ท่านมีวิธีการอันละเอียดละม่อมที่สุดอย่างไรในการที่จะให้ผู้ปกครองคิดว่า เป็นหน้าที่ของครูและผู้ปกครองร่วมกัน ในการส่งเสริมการเรียนรู้นักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. แบบฝึกแก้ปัญหา ชุดการบรรยายเรื่องราว

๑. ท่านเห็นว่า การแก้ปัญหาคือความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนควย การจัดตั้งสมาคมครูผู้ปกครองจะมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร ? และควรคำนึงถึงอะไรเป็นหลัก ในการจัดตั้งดำเนินการ

๒. ท่านคิดว่า การที่เด็กหญิงวารุณีมีผลการเรียนอ่อนนั้น อาจจะมีสาเหตุเกี่ยวกับตนเองได้หรือไม่ ผู้ปกครองและโรงเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของเด็กหรือไม่.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวคิดแบบฝึกแก้ปัญหา ขบวนการบรรยายเรื่องราว

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้การศึกษาของเด็กดำเนินไปอย่างดี และส่งเสริมให้ความเจริญของเด็กเป็นไปโดยสมบูรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน มีผลดีหลายประการ เช่น :-

๑. ส่งเสริมความเข้าใจและมีสภาพอันดีงามต่อบุคลากรและครู ช่วยให้ทางฝ่ายต่างพร้อมที่จะร่วมมือกันแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก และช่วยให้บุคลากรรู้จักโรงเรียนอย่างถูกต้องแท้จริง แทนที่จะรับฟังจากเด็กฝ่ายเดียว หรือคอยจับผิดและทางฝ่ายต่างโทษกัน

๒. ให้โอกาสโรงเรียนให้ความรู้ใหม่ ๆ แก่บุคลากรเพื่อร่วมมือในการให้การศึกษาและอบรมเด็ก เช่น บทบาทของบุคลากรที่กล่าวแล้วในตอนที่ ๑ โรงเรียนอาจจะใช้วีซีดีบรรยาย อภิปราย ฉายภาพยนตร์ประกอบ ฯลฯ หรือหาวิธีอื่น ๆ ช่วยส่งเสริมความสนใจของบุคลากรในเมื่อต้องให้บุคลากรได้ความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอนเด็ก

๓. ช่วยให้การปกครองเป็นผลดี เพราะเด็กจะเพิ่มความขยันหมั่นเพียร ในเมื่อทางบ้านและโรงเรียนติดต่อและเข้าใจกันอยู่เสมอ

๔. ช่วยให้ผู้ปกครองเพิ่มศรัทธาในตัวครู เมื่อเห็นความเอาใจใส่และเป็นกันเองของครูที่มีต่อเด็กของตน

การจัดตั้งสมาคมครูกับบุคลากรมีผลดีใหญ่ ๆ ดังนี้

๑. มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน คือวัตถุประสงค์ของสมาคมกับบุคลากร มักมีหัวข้อสำคัญ ๆ ดังนี้

ก. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างครูกับบุคลากร

ข. เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนให้มากขึ้น

- ก. เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพของเด็ก
- ง. เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของบ้าน
- จ. เพื่อให้มีความรู้ใหม่ ๆ แก่ผู้ปกครอง

๒. มีนโยบายเพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เช่น

- ก. ดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง
- ข. ดำเนินงานด้วยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- ค. ดำเนินงานร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น ๆ
- ง. ไม่ก้าวร้าวในเรื่องนโยบายและการบริหารงานของโรงเรียน

๓. มีคณะกรรมการดำเนินงาน ซึ่งควรจะต้องตั้งโดยสมาชิกในการประชุมใหญ่ของสมาคม

- ๔. มีระเบียบการรับสมาชิก และกำหนดสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก
- ๕. มีกำหนดการประชุม เช่น ประชุมใหญ่ปีละ ๑ ครั้ง ฯลฯ

สมาคมครูกับผู้ปกครองจะจัดในรูปแบบใด หรือเพื่อประโยชน์ของเด็กระดับใดก็ตาม วัตถุประสงค์ของสมาคมจะต้องเป็นไปเพื่อการศึกษาดูแท้จริง ไม่ก้าวร้าวนโยบายการบริหารและการปกครองภายในของโรงเรียน มีหน้าที่แต่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือส่งเสริมกิจการของโรงเรียนเท่านั้น

สมาคมครูกับผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนมาก ตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา และในออสเตรเลีย สมาคมครูกับผู้ปกครองหลายแห่งช่วยกันหาเงินสร้างสนามกีฬา หรืออุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ โดยที่รัฐไม่ต้องช่วยเหลือ เมื่อเกิดความจำเป็นขึ้น สมาคมจะเรียกประชุมสมาชิกปรึกษาหารือกัน เมื่อเป็นที่ตกลงกันแล้ว ก็จะจัดกรรมการเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน เช่น ในการหาเงินบำรุงโรงเรียน สมาคมอาจจัดให้ทีมงานโรงเรียน โดยสมาชิกตลอดทั้งครูและนักเรียนช่วยกันจัดทำสิ่งของขายในงานเพื่อเก็บเงินบำรุงโรงเรียน หรืออาจให้นักเรียนช่วยกันจัดทำสิ่งของขายในงาน จัดการแสดงต่าง ๆ เช่น ละคร หรือภาพยนตร์ และการประกวดต่าง ๆ

เพื่อเก็บเงินบำรุงโรงเรียน เท่าที่เป็นมาแล้ว หอขายสมาคมมีส่วนช่วยเหลือให้นักเรียน
ในโรงเรียนโคกวิโคกอาหารที่ถูกอนามัย ได้กินน้ำสะอาด ได้มียารักษาโรคและบำรุง
สุขภาพ และอีกหลายสมาคมได้มีส่วนบูรณะท้องถิ่นให้มีความเจริญขึ้นทั้งในด้านการศึกษา
การอนามัย และการอาชีพอื่น ๆ

สมาคมครูกับผู้นักครอง ที่ได้จัดทำอย่างมีระเบียบจะมีส่วนส่งเสริมการดำเนิน
กิจการของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยถือหลักต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนหรือผู้นักครองมีความเลื่อมใสศรัทธาเห็นดี
เห็นชอบ และนิยมในกิจการของสมาคม
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนหรือผู้นักครองสนใจ และมีโอกาสช่วยเหลือ
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนหรือผู้นักครองเต็มใจให้ความช่วยเหลือใน
ด้านต่าง ๆ เช่น อุปการะการสอน ฯลฯ
๔. ส่งเสริมให้สมาชิกมาร่วมประชุมตามกำหนดนัด หรือสนใจมาชม
กิจการของโรงเรียน

การนัดประชุมผู้นักครองหรือสมาชิกของสมาคม อาจจัดทำในรูปต่าง ๆ คือ

๑. การประชุมเป็นห้องเรียน
๒. การประชุมทั้งโรงเรียน
๓. การประชุมทั้งชุมชน

การประชุมเป็นห้องเรียน

หมายถึงการประชุมที่ครูประจำชั้นเชิญผู้นักครองนักเรียนในชั้นของตนมาพบ
ปะสนทนากับครู

๑. ครูควรเตรียมการที่จะตอ้งปรึกษาหารือไว้ให้พร้อม เช่น กิจกรรม
และอุปการะการสอนของชั้น ซึ่งแสดงให้เห็นความเจริญก้าวหน้าของห้องเรียนและโรงเรียน

๒. เตรียมเรื่องที่จะสนทนากับเรื่องใดควรพูดก่อนหลังตามลำดับ
๓. การพบปะสนทนาควรเป็นไปอย่างกันเอง
๔. ให้โอกาสผู้ปกครองได้เล่าเรื่องทางบ้านเกี่ยวกับเด็กให้มากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางที่บานกับโรงเรียนจะประสานงานกัน
๕. ครูเล่าเรื่องทางโรงเรียนของเด็กที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครอง เป็นการเปรียบเทียบกับชีวิตทางบ้าน
๖. ทหาทางใหญ่ปกครองมองเห็นความสำคัญของความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน
๗. หากจะขอความช่วยเหลือผู้ปกครอง ก็ควรจะให้ไปช่วยความเต็มใจของผู้ปกครอง ไม่ควรให้ผู้ปกครองเห็นเป็นหน้าที่หรือพันธะผูกพันแต่ประการใด ควรให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าความช่วยเหลือนั้นจะเป็นผลดีต่อบุคคลานของผู้ปกครองเอง

การประชุมทั้งโรงเรียน

หมายถึงการประชุมที่ครูใหญ่เชิญผู้ปกครองของนักเรียนทั้งโรงเรียนมาพบปะสนทนาพร้อมกัน การประชุมแบบนี้อาจจัดทำเป็น ๒ ตอน คือ

๑. ตอนแรกเมื่อผู้ปกครองมาถึงแล้ว โรงเรียนเชิญผู้ปกครองเข้าห้องประชุมพร้อมกัน ครูใหญ่เป็นผู้พูดในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง หรือนักเรียน
๒. ตอนที่ ๒ เเชิญผู้ปกครองเข้าพบกับครูประจำชั้นของเด็กในปกครอง เพื่อสนทนากันในเรื่องของเด็กแต่ละคนโดยเฉพาะ

มีหลักที่ควรคำนึงถึง คือ

๑. เลือกโอกาสที่เหมาะสมที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมาประชุมได้
๒. การประชุมสนทนากันครั้งหนึ่ง ๆ ควรกำหนดเวลาพอสมควร ถ้านานเกินไปอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

๓. พยายามจัดให้การประชุมเป็นแบบกันเองให้มากที่สุด
 ๔. ควรให้ออกาสผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด
 ๕. การขอความช่วยเหลือควรให้เป็นไปในลักษณะของความเต็มใจ
- มิใช่เป็นการบังคับขู่เข็ญซึ่งจะเป็นสาเหตุใหญ่ปกครองไม่ยอมมาประชุมในโอกาสต่อไป

การประชุมทั้งชุมชน

หมายถึงการประชุมทั้งชุมชน ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นโดยอาจจะใช้ห้องสมุดประชาชน หรือสถานศึกษาอื่น ๆ เป็นศูนย์กลาง การประชุมแบบนี้ต่างกับการประชุมในห้องเรียน และการประชุมโรงเรียน ก็คือเรื่องที่จะสนทนาอาจจะกว้างขวางขึ้น แทนที่จะเป็นเรื่องในวงการศึกษา อาจมีเรื่องการทำมาหากิน การอนามัย หรือเรื่องอื่น ๆ ที่ประชาชนสนใจ ผู้ประชุมอาจเป็นพระภิกษุ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู หรือบุคคลอื่นที่เป็นที่นับถือของประชาชนในชุมชนนั้น การประชุมแต่ละครั้งจะเป็นที่นาสนใจยิ่งขึ้นถ้าได้จัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เช่น เครื่องขยายเสียง การฉายภาพยนตร์ ผลงานของนักเรียน ฯลฯ มาใช้หรือแสดงควย ถ้าจัดให้การประชุมเป็นที่นิยมของประชาชนได้มากเพียงใด ก็ย่อมจะได้ความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น และประชาชนก็ย่อมจะเต็มใจให้ความช่วยเหลือที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุตรหลานและชุมชนของตน หลักที่ควรยึดถือก็คือ

๑. จัดให้การประชุมเป็นแบบกันเอง
๒. ให้ออกาสผู้เขาประชุมได้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด
๓. เลือกเวลาที่เหมาะสม
๔. ไม่ควรใช้เวลาในการประชุมนานเกินไป

๒. การที่เด็กมีผลการเรียนอ่อน สอบตกหลายครั้ง นอกจากจะมีสาเหตุมาจากตัวเด็กเองซึ่งอาจจะไม่เอาใจใส่ เรียนไม่เก่ง หรืออาจจะมีปัญหาในด้านอื่น ๆ ซึ่งผู้ปกครองและครูจะต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย โดยเฉพาะเด็กหญิงวารุณี ซึ่งมี

พฤติกรรมที่มีปัญหา เจ็บขริบขี้เมา

ทางที่ร่วมกันแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก กระทำได้ดังนี้

๑. บิดามารดาและครูปกครอง บิดามารดามีส่วนช่วยเด็กดังต่อไปนี้

ก. สร้างความสัมพันธ์อันดีภายในบ้าน บิดามารดาควรมีความรักใคร่ปรองดองซึ่งกันและกัน พยายามเว้นการที่จะแยกกันอยู่ หรือการหย่าร้าง หรือการทะเลาะเบาะแว้งภายในบ้าน รวมทั้งให้หลักประกันอันมั่นคงแก่ครอบครัว ทั้งในด้านการเงินการสังคม ประกอบอาชีพที่มีหลักฐานและเป็นตัวอย่างอันดีแก่บุตรธิดา ควรให้ความรักแก่บุตรเท่าเทียมกัน และไม่ควรทอดทิ้งบุตรมากเกินไป สมาชิกทุกคนในบ้านควรมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน เช่น รับประทานอาหารเย็นพร้อม ๆ กัน พูดคุยกันอย่างกันเอง จะทำให้เด็ก ๆ เกิดความอบอุ่น มีปัญหาอะไรก็จะใคร่เล่าให้ฟังอย่างไม่ต้องกลัว อะไรที่พอจะช่วยกันแก้ไขได้ก็จะใคร่ช่วยกัน ภายในครอบครัวควรมีกิจกรรมที่สนใจร่วมกัน เช่น การทำงานอดิเรก อนึ่ง บิดามารดาควรเข้าใจว่า บางครั้งเด็กมีความรู้สึกที่อยากทำอะไรเหมือนเพื่อน ทำอะไรเทียมหน้าเทียมตาเพื่อน เช่น เสื้อผ้า ถ้าอะไรที่เราเห็นว่าไม่ควร สิ่งใดนึกถึงช่วยให้เขาได้เข้าใจ ควบคุมความละมุนละม่อม เด็กจึงจะไม่เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ

ข. ครูปกครองควรถือเป็นหน้าที่จะต้องดูแลอบรมบุตรหลานของตน อยาพึ่งหวังแต่ครู หรือควาโทษสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ไปเสียหมด

ค. บิดามารดาควรให้เด็กรู้สึกเสมอว่า ตนเป็นสมาชิกที่สำคัญ คนหนึ่งของบ้าน และให้รู้จักรับผิดชอบในกิจการบ้านเรือนพอสมควร บางรายบิดามารดาอาจเปิดเผยให้เด็กทราบรายได้ของครอบครัว เพื่อให้เด็กได้คิดเหตุผลว่า ควรจะใช้จ่ายอย่างไรเพื่อไม่ให้พ่อแม่ลำบาก ทางที่ดีควรหัดให้เด็กได้ใช้จ่ายเป็น รู้จักตัดสินใจ ควบคุมตนเอง เช่น การเลือกเสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้ เลือกคบเพื่อน เลือกวิชาเรียน ตลอดจนการเลือกอาชีพ และเลือกคู่ โดยผู้ปกครองเป็นแต่ผู้คอยแนะนำเพื่อให้เด็กจะใช้เป็นแนวทางตัดสินใจปัญหาสำคัญ ๆ ต่อไปได้

๒. โรงเรียน โรงเรียนมีส่วนช่วยเด็กได้ ดังต่อไปนี้

ก. ครูทุกคนโดยเฉพาะครูที่สอน ควรจะมีพื้นฐานความรู้ในจิตวิทยา เพื่อจะได้ศึกษาทำความเข้าใจซึ่งถึงธรรมชาติและจิตใจของเด็ก อันก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เราต้องนำมาพิจารณาในที่นี้ ครูบางคนได้เคยพูดว่าเด็กของตน "เป็นเด็กเฉล มุทะลุ ค้างคัง ไม่เอาถ่าน คงจะเอาดีไม่ได้" เช่นนี้ แสดงว่าครูเข้าใจเด็กน้อยเกินไป และไม่พยายามจะแก้ไขตนเอง นักการศึกษาเชื่อว่าถ้าครูมีความเข้าใจต่อเด็กดี จะช่วยแก้ไขอบรมเด็กให้เป็นคนดีเป็นจำนวนมาก ครูบางคนแทนที่จะเข้าใจเด็ก กลับทำให้เด็กเจ็บใจ เช่น เด็กหญิงรักสวยรักงามไปแอบคัดลอกมา ครูกลับทำโทษกรอนที่ระหว่าให้ได้รับความอับอายเท่ากับครูเป็นผู้ก่อให้เกิดปัญหาเสียอีกด้วย

ข. ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อเด็ก เมื่อครูเข้าใจจิตใจเด็กดีแล้ว ยังต้องสร้างความสัมพันธ์กับเด็กด้วย เพื่อเด็กจะได้มีความสบายใจพอที่จะปรึกษาในสิ่งที่ปัญหา เด็กบางคนไม่ค่อยได้ปรึกษาปัญหาของตนกับพ่อแม่ เด็กก็จะได้เข้าหาครูซึ่งเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและความรู้พอที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเด็กด้วย

ค. หลักสูตรและการสอน ในปัจจุบันนี้ได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพื่อให้เหมาะสมแก่เด็กยิ่งขึ้น วิชาที่สอนในโรงเรียนมัธยมได้จัดขึ้นเพื่อให้ได้ประโยชน์โดยตรงต่อชีวิตเด็ก หลักสูตรควรกระทำด้วยความระมัดระวัง และต้องอาศัยความคิดเห็นของคนหลายประเภท โรงเรียนควรจัดให้มีวิชาเลือกเพื่อรวบให้นักเรียนได้เลือกตามความสนใจ ตามความถนัดตามธรรมชาติ และเพื่อสำหรับเลือกอาชีพด้วย การสอนก็ควรมีกิจกรรมในมากเพื่อให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาของการศึกษาเตรียมหัดให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น ฝึกความกล้าหาญ และส่งเสริมบุคลิกภาพของเด็ก ไม่ให้เป็นคนขี้อาย ให้ทำกิจกรรมเป็นหมู่ ใหญ่จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง นอกจากนี้จะต้องมีกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อให้เด็กได้ศึกษาสิ่งที่ไม่ได้สอนในโรงเรียน เช่น กีฬา ดนตรี การสังคม ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้กระทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างแล้วก็จะช่วยไม่ให้เด็กไปกระทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่มีประโยชน์

ง. ทางโรงเรียนควรจัดให้มีการแนะแนว โรงเรียนที่ศิษย์ของมี
บริการการแนะแนว ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล ทั้งในปัญหาการศึกษา ปัญหา
สังคม และปัญหาส่วนตัว โรงเรียนที่มีการแนะแนวจะช่วยให้จำนวนปัญหาเด็กลดน้อยลง
การลงโทษก็ลดน้อยลงด้วย

๓. สื่อมวลชนต่าง ๆ สื่อมวลชนต่าง ๆ มีส่วนช่วยในการให้ความรู้
สร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก คือ

ก. หนังสือพิมพ์ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ต้องเสนอ
ตรงไปตรงมา ถูกหลักวิชา ไร้ภาษาสุภาพ

ข. หนังสืออ่านเล่น บทละคร ภาพยนต์ รายการวิทยุ โทรทัศน์
ตลอดจนรายการดนตรี ควรให้รสนิยมที่ดีทางศิลปะ วรรณคดี ศิลปกรรมและวัฒนธรรมด้าน
ต่าง ๆ

ค. ทางกรมควรมีการควบคุมภาพยนตร์และการแสดงต่าง ๆ
ที่มาจากต่างประเทศ อันอาจเป็นภัยต่อจิตใจของเด็ก หรืออาจจะแยกประเภทออกไป
เป็นประเภทเด็กและผู้ใหญ่ ตลอดจนถึงการพิมพ์ต่าง ๆ ที่จะมีภัยแก่เด็ก

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผนวก ข.

แบบทดสอบแก้ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับอุปกรณ์

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ สำหรับข้อความที่ท่านเห็นควย และกาเครื่องหมาย X สำหรับข้อความที่ท่านไม่เห็นควย ในแต่ละขอย่อยไว้ในช่องทางขวามือ

ตัวอย่าง

หากนักเรียนนำของชิ้นมาเล่นบอย ๆ ในขณะที่ครูกำลังสอน ตักเตือนแล้วก็ไม่เชื่อฟัง ครูควรแก้ปัญหานี้โดย

- ก. รับของเล่น
- ข. ไม่สนใจผู้ที่ไม่ตั้งใจเรียน
- ค. ตักเตือนไปเรื่อย ๆ
- ง. ลงโทษหากเห็นสมควร

เห็นควย	ไม่เห็นควย
✓	
	X
	X
✓	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามจากการใช้สถานการณ์จำลองชุด การแสดงบทบาท
 ปัญหา ขอร้องใหญ่ปกครองดูแล การบ้านของนักเรียน

๑. วิธีแก้ปัญหานักเรียนไม่ทำการบ้าน

- ก. ลงโทษ
- ข. ตักเตือน
- ค. ขอร้องใหญ่ปกครองช่วยกดดัน
- ง. เรียกมาอบรมทำทัณฑ์บนไว้

๒. ประโยชน์จากหัวข้ออภิปรายในการแสดงบทบาท

- ก. ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในการแก้ปัญหา
- ข. ช่วยให้เกิดความคิดในการแนะแนวแก่ผู้ปกครอง
- ค. ช่วยให้ทราบวิธีการที่จะศึกษาเด็กดีขึ้น
- ง. ทราบความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง

๓. วิธีแก้ปัญหานักเรียนเรียนดี แต่ไม่สนใจการเรียน

- ก. ชมเชยและตำหนิตามที่เห็นสมควร
- ข. ใหญ่ที่ทำงานก็เอนแสดงผลงานต่อเพื่อน
- ค. ทักตอผู้ปกครองให้ร่วมมือกันแก้ปัญหา
- ง. ลงโทษหากจำเป็น

๔. คำแนะนำที่ครูควรให้แก่ผู้ปกครองในการกดดันการบ้านเด็ก

- ก. จัดเตรียมความสะดวกสบายเพื่อให้เด็กมีสมาธิ
อยากทำงาน
- ข. ใหญ่ปกครองอยู่ใกล้ ๆ ขณะเด็กทำการบ้าน
- ค. ผู้ปกครองไม่ควรตามใจ ถ้าเด็กไม่ทำการบ้าน
- ง. เตือนให้ทำการบ้านและคอยแนะนำ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

๕. การแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง

- ก. ทำให้รู้สึกมีส่วนร่วมในเหตุการณ์นั้นจริง ๆ
- ข. ทำให้สนุกสนานในการแก้ปัญหา
- ค. ทำให้เข้าใจวิธีการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น
- ง. ทำให้สามารถหาข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามจากการใช้สถานการณ์จำลองชุด การบรรยายเหตุการณ์
ปัญหา ตีคตอญุปกครองซึ่งชาคการคคคทอทางโรงเรยน

เห็นควย	ไม่เห็นควย

๑. วิธีแก้ปัญหา เมื่อนักเรียนไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น
 - ก. ควรจัดกิจกรรมกลุ่มให้ทำงานร่วมกัน
 - ข. พยายามเรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ
 - ค. จัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ
 - ง. ครูควรปรับปรุงการสอนให้น่าสนใจขึ้น

๒. วิธีปฏิบัติ เมื่อผู้ปกครองขาดการร่วมมือกับทางโรงเรียน
 - ก. ควรทำเอกสารประชาสัมพันธ์โรงเรียน
 - ข. ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน
 - ค. จัดตั้งสมาคมครูผู้ปกครองขึ้น
 - ง. จัดครูพี่เลี้ยงสำหรับเยี่ยมเยียนตามบ้าน

๓. การดำเนินการติดต่อกับผู้ปกครองครูควรจะทำเมื่อ
 - ก. ควรทำเมื่อนักเรียนขาดโรงเรียนติดต่อกันหลายวัน
 - ข. ควรทำเมื่อผู้ปกครองขาดการติดต่อทางโรงเรียน
 - ค. ควรทำเมื่อนักเรียนมีปัญหา การเรียนและพฤติกรรม
 - ง. ควรทำเมื่อต้องการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครอง

๔. วิธีการติดต่อกับผู้ปกครองที่รวดเร็วที่จะได้ดี
 - ก. ไปพบควยตนเอง

- ข. โทรทัศน์ติดตอ
- ค. เขียนจดหมายติดตอ
- ง. เชิญผู้ปกครองมาพบ

๕. การทดลองใช้สถานการณ์จำลองชุดนี้

- ก. ทำให้เห็นปัญหาของการขาดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและผู้ปกครอง
- ข. ทำให้เข้าใจสาเหตุแห่งพฤติกรรมของเด็กได้ดีขึ้น
- ค. ทำให้รู้วิธีแก้ปัญหาได้ดีขึ้น
- ง. ทำให้มีความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาได้ขึ้น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามจากการใช้สถานการณ์จำลองชุด สไลด์ประกอบคำบรรยาย
ปัญหา การแจ้งผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาร้ายแรง

๑. วิธีแก้ปัญหาให้นักเรียนชอบลักษณะใด ๆ ที่มีฐานะดี
 - ก. ควรปรึกษาจิตแพทย์
 - ข. ควรแจ้งผู้ปกครองหลังจากทราบสาเหตุ
 - ค. ครูศึกษาเด็กเป็นกรณีพิเศษ
 - ง. ครูพยายามหาสาเหตุทุกอัน

๒. วิธีปฏิบัติเมื่อพบว่า พฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กมีสาเหตุมาจากทางบ้าน
 - ก. ปรึกษาครูใหญ่เพื่อขอคำแนะนำ
 - ข. ปรึกษายุ้ปกครองเพื่อร่วมมือกันแก้ไข
 - ค. แจ้งสาเหตุของพฤติกรรมแก่ผู้ปกครองอย่างละเอียด
 - ง. แนะนำผู้ปกครองปรึกษาครูใหญ่

๓. วิธีแก้ปัญหาเมื่อนักเรียนแสดงท่าทีเฉยเมยไม่พอใจครู
 - ก. ให้ความสนิทสนมกับเด็กมากขึ้น
 - ข. ครูไม่ควรสนใจต่อพฤติกรรมนั้น
 - ค. ครูพยายามหาสาเหตุของพฤติกรรมของเด็ก
 - ง. ปรับความเข้าใจกับเด็ก

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

๔. วิธีแก้ปัญหาให้นักเรียนมีพฤติกรรมแยกตัวในห้องเรียน

- ก. ครูควรศึกษาสาเหตุ
- ข. ครูควรจัดการสอนเป็นกลุ่ม
- ค. ปรึกษาผู้ปกครองของเด็ก
- ง. ปรึกษาครูใหญ่

๕. ข้อดีของสถานการณ์จำลองชุดสไลด์ประกอบคำบรรยาย

- ก. ช่วยให้เข้าใจปัญหาได้ดีกว่าการบอกเล่า
- ข. ทำให้เห็นความสำคัญการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล
- ค. แนะนำครูและผู้ปกครองควรมีความรู้ทางจิตวิทยา
- ง. ทำให้เห็นโทษของการตัดสินใจอย่างรวูาม

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามจากการใช้สถานการณ์จำลองชุด เกมบันทึกรภาพ
ปัญหา การวัดความสามารถของนักเรียนแฉงผูกครอง

๑. วิธีดำเนินการแก้ปัญหาหากผูกครองไม่เห็นความสำคัญ
และคุณค่าในตัวเด็ก

- ก. สันนิษฐานให้เด็กแสดงความสามารถของชุมชน
- ข. วัดความสามารถของเด็กแฉงผูกครอง
- ค. ให้ความรู้ทางจิตวิทยาแฉงผูกครอง
- ง. จัดกิจกรรมให้เด็กได้แสดงความสามารถ
ใหญ่ผูกครองเห็น

๒. วิธีปฏิบัติในการศึกษาเด็กที่มีปัญหาเป็นกรณีพิเศษ

- ก. เรียกนักเรียนมาพูดคุย
- ข. สัมภาษณ์ผูกครอง
- ค. คอยสังเกตดูแลช่วยครูตัวเอง
- ง. ซักถามเพื่อนสนิทของนักเรียน

๓. วิธีแก้ปัญหานักเรียนชอบแสดงท่าทีเรียกร้องความสนใจ
ในห้องเรียน

- ก. ครูควรให้ความสนใจ เพื่อสนองความต้องการ
ของเด็ก
- ข. ครูไม่ควรสนใจ เพื่อเด็กจะได้เลิกพฤติกรรมแบบนี้
- ค. ครูก็ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของเด็ก
- ง. ครูควรให้ความรักและเข้าใจเด็ก

เห็นควย	ไม่เห็นควย

๔. วิธีปฏิบัติ เพื่อชี้ความสามารถของเด็กแฉะปกครอง
ที่ไม่สนใจเด็ก

- ก. เขียนจดหมายแจ้งใหญ่ปกครองทราบ
- ข. เชิญผู้ปกครองมาพบ
- ค. โทร กึ่งขทแจ้งใหญ่ปกครองทราบ
- ง. หาโอกาสที่เหมาะสมไปพบผู้ปกครอง

๕. ข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองชุดแฉะบันทึกภาพ

- ก. ควรมีการติดต่อกันระหว่างครูและผู้ปกครอง
- ข. ครูควรปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ติดต่อกับ
- ค. รัวิธีที่จะศึกษาเด็กและครอบครัว
- ง. ความจำเป็นในการหาสาเหตุของพฤติกรรม
ของเด็ก

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางสาว จุรี ปฏิเวช

วุฒิการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๖
อนุปริญญาบรรณารักษะ คณะอักษรศาสตร์ จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๐๗

ตำแหน่ง

บรรณารักษโท สำนักบรรณสารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย